

Is not delivered, except by:
"GLASILO"
 6117 St. Clair Ave.
 CLEVELAND, O.
 The largest Slovenian
 Weekly in the United States
 of America.
 Sworn circulation 19,400
 Issued Every Tuesday
 Terms of Subscription:
 For Members Yearly.....\$0.84
 For Nonmembers.....\$1.00
 Foreign Countries.....\$3.00
 Telephone: Randolph 3912

GLASILO K. S. K. JEDNOTE

DELO OFFICIAL ORGAN IZOBRAZBA

OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Entered as Second-Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 24, 1912.

Najveći slovenski sednik
 v Zdrženih Državah
 Izhaja vsak torek
 ima 19,400 naročnikov
 Naročnina:
 Za člane, na leto.....\$0.84
 Za nečlane.....\$1.00
 Za inostranstvo.....\$3.00
 NASLOV
 uredništva in upravlništva:
 6117 St. Clair Ave.
 Cleveland, O.
 Telefon: Randolph 3912

ACCEPTED FOR MAILING AT SPECIAL RATE OF POSTAGE PROVIDED FOR IN SECTION 1103, ACT OF OCTOBER 3rd, 1917. AUTHORIZED ON MAY 22nd, 1918.

Stev. 11. — No. 11.

CLEVELAND, O., 12. MARCA (MARCH), 1929.

LETO XV. — VOLUME XV.

CLEVELANDSKE VESTI

—Naši rojaki, ki imajo svoje lepe domove v Nottinghamu, Euclidu in Noble in ki so po imenih teh naselbin razdeljeni, dasiravno bližnji sosedje, so začeli lepo akcijo v svrhu združenja teh naselbin v eno. V ta namen so si izbrali ime prestolice naše mile Slovenije, "Ljubljana." To ime naj bi se v bodoče rabilo za vse tri gori označene naselbine skupaj in sicer v lokalnem nazivanju. V Clevelandu imamo Ribnico, Zužemberk itd., zdaj bomo pa imeli še Ljubljano.

Zadnje nedeljo popoldne se je v ta namen vršil javen shod v dvorani Slov. Doma na Recher Ave., katerega je sklical Meščanski klub "Ljubljana." Udeležba je bila zelo velika, še večje pa navdušenje za sprejem hovega imena Ljubljana. Ker se ta del mesta vedno bolj širi in napreduje, je pričakovati, da bo naša Nova Ljubljana ponos in dika naše ameriške slovenske metropole. Mnogo uspeha! Bolj obširno poročilo o tem važnem shodu sledi prihodnjič.

—Dne 11. marca zjutraj je umrl dobro poznani rojak Karl Cotman, stanujoč na 4021 E. 146th St., blizu Miles Ave. Bival je dalj časa v Clevelandu. Ranjki je oče dobro poznane Slovenke v Clevelandu, Mrs. Louis Erste. Pogreb se vrši v četrtki iz hiše žalosti. Bodi ranjkemu ohranjen blag spomin, preostalim sorodnikom pa gre naše odkrito sožalje!

—Povožen je bil od vlaka pretekli teden na Burke ave. v Newbrughu Paul Begović. Bil je takoj mrtev. Ranjki zapuščata tukaj soprogo, sina in hčer ter brata George. R. I. P.

—Mr. John Končan, načelnik Orla v Clevelandu, je dobil te dni iz stare domovine žalostno vest, da mu je umrla mati v starosti 66 let. Tu zapuščata dva sina in sicer Johna in Franka. Naše sožalje.

—Pretekli petek se je na zvezni sodnji vršilo zaslišanje za podelitev državljanstva prave. Sledočim našim ljudem je bilo podeljeno ameriško državljanstvo: Frank Škofljanc, Steve Živodér, Mihael Jurik, Anton Antonič, Daniel Sajatovic, Jos. Zarković, Vera Erdelj, Anton Gačnik, Mary Konrad, Jennie Mazovec, Mat Kresonja, Frank Zafred, Jos. Blažević in August Bolka, skupaj 14 novih državljanov. Čestitamo!

—Nov razred za pouk o državljanstvu se začne v četrtki 4. aprila, v poslojpu javne knjižnice, na 55. cesti in St. Clair ave. Pričetek pouka ob 7. zvečer. Vpiše se ravno tam. To bo zadnji razred v tej sezoni. Sedajni razred preneha s poukom dne 22. marca.

—Iz bolnice se je vrnila Mrs. Mervar, soproga Mr. Anton Mervarja, trgovca z muzikalijami na 6919 St. Clair ave. V bolnici je srečno prestala teško operacijo.

—Prihodnji torek dne 19. marca bomo obhajali god sv. Jožefa ki je zaščitnik tudi naše K. S. K. J. Vsem Josipom in Josipinam naše iskrene čestitke! Na mnoga leta!

ZANIMIVA RAZSTAVA

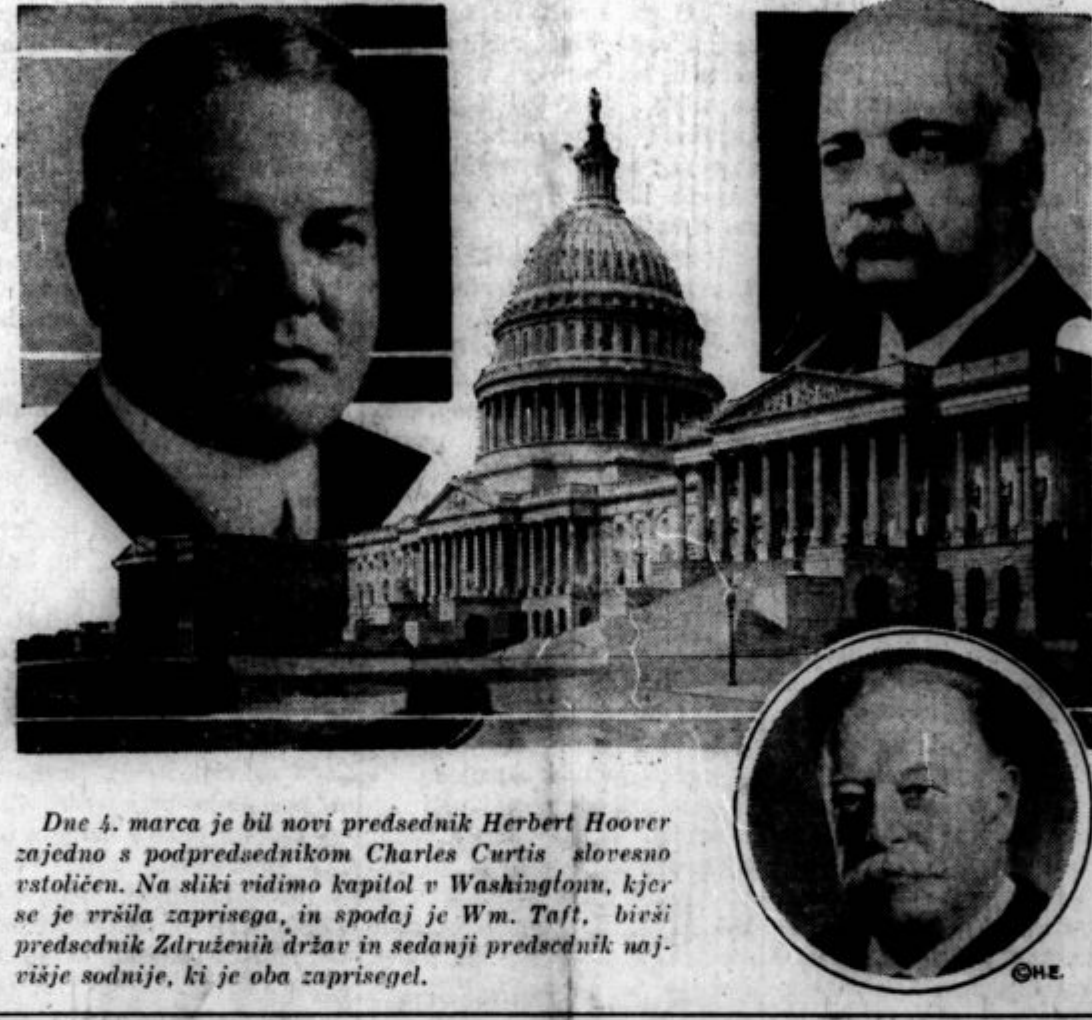
Clevelandski dnevnik "Press" se je zavzel za jako zanimivo razstavo, ki se bo vršila od 18. do 23. marca t. l. v mestnem avditoriju v Clevelandu, pri kateri bo sodelovalo in nastopilo trideset različnih narodov, živčih v našem mestu.

Tudi Slovenci bodo imeli svoj posebni oddelek na tej mednarodni razstavi. Tozadevni pripravljani odbor, katerega načeljuje Mrs. Mally, soproga znanega zobozdravnika, poroča, da so vse predprave v polnem teku in da je odbor tekoči teden že prejel dosti zanimivih in lepih starokrajskih predmedov za to razstavo. To blago je shranjeno v pisarni zobozdravnika Dr. Mallya v Slovenskem Narodnem Domu, 6411 St. Clair Ave., kjer ostane do 17. marca, zatem bo pu prenešeno v mestni avditorij. Odbor bi dobil rad še eno starokrajsko kmečko mizo. Ako ima slučajno kdo isto na razpolago, naj pokliče Mrs. Mally (Kenmore 3067 J.) in ji to naznani. Za našo slovensko razstavo so dobrodošli razni starokrajski predmeti, četudi majhni in neznatni. Ako imate kaj takega doma in bi bili pri volji da se stvar razstavi v našem slovenskem oddelku, pokličite Mrs. Mally po telefonu, da pride kdo oni predmet iskat, ali ga pa sami prinesite v pisarno Dr. Mallya v S. N. Dom. Pazilo se bo skrbno na vse stvari pred razstavo in med razstavo ker bo vse blago zavarovano. Starokrajsko pohištvo, obleko (narodno nošo), čipke, rezani izdelki iz lesa bodo tvorili večji del te zanimive razstave. V ozadju naše stojnice na tej razstavi bo naslikana originalna slovenska kmečka hiša z dvema sobama.

Razstava se vrši od 18. do 23. marca in je prva te vrste, ki se bo priredila v državi Ohio. Številni tuji narodi ali izomerci iz Clevelanda ter okolice tekmujejo med seboj, kateri oddelek bo lepši. Tem povodom bo izdana tudi Spominška knjiga z opisom razstavljenih predmetov in bo vdeležencem razstave na razpolago.

Ne pozabite torej pripomagati k tej razstavi. Vsaka stvar, ki je pristna slovenska, četudi tako mala, vse se z veseljem sprejme; pokličite samo po telefonu: Kenmore 3067 J.

Naši clevelandski Sokoli se bodo tudi udeležili te razstave; 60 Sokolov in Sokolic bo nastopilo pri telovadbi. Drugi narodi bodo priredili svoje domače plesne in nastopili s svojimi narodnimi pesmimi, vsak večer druga skupina. Na tej mednarodni razstavi bo razstavljenih na tisoče in tisoče lepih in dragocenih predmetov iz vseh delov sveta. Na omenjeno nad vse zanimivo razstavo že danes opozarjamo naše cenj. občinstvo iz Clevelanda ter okolice. Udeležite se iste polnoštevilo.

Dne 4. marca je bil novi predsednik Herbert Hoover zajedno s podpredsednikom Charles Curtis slovensko vstolice. Na sliki vidimo kapitol v Washingtonu, kjer se je vršila zaprisega, in spodaj je Wm. Taft, bivši predsednik Zdrženih držav in sedanjí predsednik najvišje sodnije, ki je oba zaprisegel.

POGUMNA SLOVENSKA DEKLICA.

Sheboygan, Wis. — Poročati moram sledeče. V Sheboyganu imamo mlado junakinja, ki je s svojim pogumom rešila tri svoje sožolke gotove smrti. To je 14 letno slovensko dekle Daniela Kakeš. V ponedeljek 3. marca, so se ob Sheboygan reki na ledu igrali štiri deklice. Omenjena junakinja, njena sestra Selma, Nežika Dalibos in Jennie Planinšek, vse šolarke tukajšnje slovenske farne šole. Ker je bilo južno vreme, se je led pod nogami udrl in tri dekleta so se pogreznila v valove mrzle reke, ki je na tem mestu kakih sedem čevljev globoka. Samo Daniela je ostala še na površju. Ne glede na lastno nevarnost, je skušala izveliči svoje tovaršice iz mrzlega objema, kar se ji je tudi po dolgem času posrečilo, dasi je led pokal na vseh krajih. Ko je prišla prva pomoč, so bile deklice že na varnem.

Tukajšni lokalni list je prinesel v posebni koloni vest o tem in hvali mlado junakinja za njeno požrtvovalnost in pogumnost. Tudi mi Slovenci smo veseli, da so bile deklice rešene in čestitamo korajžni junakinja ter občudujemo njen pogum.

Podpreds. Curtis rabil 365 let staro sv. Pismo.

Ko je bil sedanjí podpredsednik Zdrženih držav, dne 4. marca t. l. ustoličen in slovesno zaprisežen, je pri tem rabil iztis sv. Pisma, ki je bilo tiskano leta 1564 na Nemškem. To redno nabožno knjigo je dal Curtisu na razpolago njegov ožji prijatelj M. Geis iz Saline, Kans.

Dolžina državnih cest na svetu.

Chikaški motorni klub poroča, da znaša dolžina vseh državnih cest na svetu 6,500,000 milj; polovica te razdalje (3,000,000 milj) spada Zdrženim državam.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Jugoslavija. Iz krogov komisije, ki izdeluje zakone, se čuje, da se po sprejetju bodoče nove ustave naša država ne bo več imenovala Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev, ampak "Jugoslavija."

Naša kraljevska rodbina pričakuje enkrat spomladni zopet vesel družinski dogodek.

Kralj Aleksander pride letošnje leto najbrž z vso kraljevsko družino na daljše bivanje v Zagreb.

Pismenost v Jugoslaviji. Leta 1921. je znalo v odstotkih izraženo brati in pisati: v Sloveniji 96 moških in 91 ženskih, v Vojvodini 80 in 73, na Hrvatskem 74 in 61, v Dalmaciji 64 in 40, v predvojni Srbiji 54 in 16, v Črni gori 53 in 13, v Bosni in Hercegovini 29 in 10, v Macedoniji 24 in 8.

Imenovan je radi odhoda dosežanega župnega upravitelja, za župnika-vikarja v Semiču ondotni kaplan p. Rajnerji Erklavec, križniškega reda. — Za upravitelja župnije Dobropolje je imenovan ondotni kaplan Franc Prešetnik.

Smrtna kosa. Dne 16. februarja je v Kranju umrla ga. An. Bradaška soproga znanega slikarja g. Matije Bradaška.

Dne 2. februarja t. l. je v Blejski Dobravi kar nenadoma zatislil svoje trudne oči Jakob Jakopič p. d. Legat, tri dni pozneje dne 5. februarja pa je umrl Tomaž Sodja p. d. Merklej. Oba sta bila cerkvena ključarja podružnice sv. Štefana na Dobravi, župnija Zaspip pri Bledu.

Na Pilištajnu je umrl gospod Jurij Ravter, oče preč. gosp. župnika, star 84 let.

Umrl Tegetthofov veteran. Umrl je v Mačkovem pri Novem mestu v visoki starosti 88 l. Jože Rataj, oče inž. Jan Rataja. Pod Tegetthofom se je udeležil bitke pri Visu kot mornar l. 1866. Bil je priden; za napredek zelo dovteten gospo-

dar in so bili svoj čas znani njegovi voli in pa njegovo vino daleč širom Dolenjske.

Na lovu ustreljen. Iz Hotemaž pri Senčurju: V domačih hotemaških gozdovih sta lovila lovca po domače Batov in posestnik Hrovat. Batov je videl, da se v grmovju nekaj premika. Mislil je, da je srnjak. Nameri puško, sproži in zadene Hrovata v roko in truplo. Prepeljali so ga domov, kjer je pa po par urah zdihnil. Bil je delaven gospodar, ki se je šele pred letom priženil v Hotemaže iz občine Preddvor.

Mraz je bil v naši in tudi drugih državah v dnevih po Svečnici oster, kakor ga ne pomnijo starejši ljudje. 25 stopinj pod ničlo je bilo nekaj navadnega. V Mirni na Dolenjskem so imeli 33 stopinj, v št. Vidu pri Stični pa baje celo 36 stopinj mraza.

Koliko je vpkokojencev v Trbovljah. Starih, vpkokojenih rudarjev, oziroma njih članov je 893 in sicer: moških 442, vdov 312 in sirot 139. — Novovpkokojenih rudarjev je 500 in sicer: moških 339, vdov 54, sirot 106 in 1 sorodnik.

Smrt pod sneženimi plazovi. Krško, 18. febr. Zopet nesreča! Vinko Gričar, posestnikov sin iz Spodnjega Pijavskega pri Krškem, je nesel na peplnično sredo v mlin pod Strmo reber. Nazaj grede ga je podsul velik plaz. Domači, misleč, da je odšel k sestri, omoženi v sosednji župniji in se ondi mudi, ga sploh niso do danes iskali. Danes pa so ga izkopal mrtvega izpod snega. Pokojni se je šele to jesen vrnil od vojakov in je bil splošno na glasu kot vrl mladenič. Za verne sorodnike je velika tolažba, da je ponesrečni pred kratkim prejel sv. zakramente — ne sluteč, da bo to sv. obhajilo njegovo zadnje.

DRUŠTVENA NAZANILA

Društvo sv. Jožefa, št. 2. Joliet, Ill.
 Na zadnji seji dne 3. marca je bilo določeno, da bomo imeli našo skupno velikonočno spoved v soboto, dne 16. marca in v nedeljo 17. marca pri osmi sv. maši pa skupno sv. obhajilo. Zatorej prosim člane našega društva, da opravite svojo versko dolžnost skupaj z društvom, ako vam je le mogoče. Ker večina tovarn tukaj v Jolietu ne obratuje v soboto popoldne, bo lahko marsikateri opravil spoved že popoldne in drugi, ki delajo ves dan v soboto bodo imeli priliko za to zvečer. Tako bo imel tudi vsak priliko opraviti velikonočno dolžnost skupaj z društvom, izvzemši onih, ki bodo v nedeljo delali.

Torej vas ponovno prosim, da opravite svojo versko dolžnost za gotovo, ker se bo zahtevalo izkazilo od vsakega člana in članice. Sestali se bomo v nedeljo ob 7:30 zjutraj v zborovalni sobi stare šole. Ne pozabite prinesiti s seboj društvene regalije!

Ob enem prosim one člane in članice, ki so zaostali s svojimi prispevki društvu, da bi poravnali zaostali dolg, ker koncem tega meseca bo treba knjige predložiti nadzornikom v pregled. V slučaju, da katerega ni mogoče, naj se zgleda pri tajniku društva.

Sobratiskim pozdravom
 Louis Kosmerl, tajnik.

Sobratiski pozdrav vsem članom in članicam našega društva, kakor tudi vsemu članstvu K. S. K. Jednote.

Matthew Buchar, tajnik.

Iz urada društva Vitezi sv. Florijana, št. 44, So. Chicago, Ill.
 S tem se članom našega društva uradno naznanja, da bomo imeli skupno spoved v soboto zvečer, to je 16. marca in skupno sv. obhajilo v nedeljo zjutraj dne 17. marca. Zbiramo se skupaj v cerkveni dvorani ob 7:30. Vsak bo dobil bel nagelj in potem skupno odkorkamo v cerkev. Pričakujemo, da se udeležite v polnem številu, da zadostimo verski dolžnosti in pravilom K. S. K. Jednote.

Tudi se opozarja člane, ki ste zaostali za assesmentom, da vsak svoj dolg poravnate, ker pravila ne dopuščajo več kot dva meseca.

S sobratiskim pozdravom
 W. F. Kompare, predsednik,
 Jacob Smrekar, tajnik,
 John Makovec, blagajnik.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 59, Eveleth, Minn.
 S tem naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da bomo imeli skupno sv. obhajilo v nedeljo 17. marca pri pol deveti sv. maši.

Prosim člane Holy Name Society, da se tudi udeležijo tisti dan skupnega sv. obhajila. Ker bosta dva spovednika na razpolago, je vsem dana priložnost, da opravite spoved v soboto popoldne in zvečer; v nedeljo bomo skupno sv. obhajilo. Prosim, da to naznanilo vpoštevat vsi člani in članice, ob enem vam tudi naznanjam, da se zberete skupaj v cerkveni dvorani v nedeljo ob 8. uri zjutraj in potem odkorkamo skupaj v cerkev k pol-deveti sv. maši z društvom zastavo, in po sv. maši odkorkamo zopet nazaj v cerkveno dvorano. Kakor je bilo razvidno lansko leto, ste se bili udeležili v lepem številu in vas prosim, da se tudi udeležite to leto še v večjem številu in se izkazete, da ste katoličani.

S sobratiskim pozdravom
 John Bayuk, tajnik.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 8, Joliet, Ill.
 Naznanjam, da se je na redni seji, dne 17. februarja t. l. sklenilo, da se udeležijo skupnega vel'konočnega sv. obhajila na Tiho nedeljo, to bo 17. marca.

Zatorej ste vsi člani zgoraj omenjenega društva uljudno vabljani, da bi opravili svojo spoved v soboto popoldne ali zvečer, to bo dne 16. marca, in v nedeljo zjutraj ob osmih se zberemo v navadnih prostorih stare šole sv. Jožefa, da skupno odkorkamo k osmi sv. maši in pristopimo k mizi Gospodovi.

Ker nas je malo po številu, zatorej prosim, da bi se udeležili kar najbolj mogoče polnoštevilno skupnega sv. obhajila, kajti vsak član in članica mora opraviti svojo versko dolžnost, ker tako zahtevajo društvena in Jednotina pravila.

Ako bi se kateri iz važnega vzroka ne mogel udeležiti tega skupnega sv. obhajila, pa naj opravi svojo versko dolžnost, kadar ima priložnost, ker se bo zahtevalo od vsakega člana in članice spovedni listek. Ako bi kateri ali katera zanemaril ali zanemarila opraviti svojo versko dolžnost, namreč velikonočno spoved in sv. obhajilo, se bo z njim ali z njo postopalo po društvenih pravilih, oziroma Jednotinih pravilih. Zatorej, bratje in sestre, pozor!

Ob enem se tudi naznanja, da bo ravno tisto nedeljo popoldne društvena seja. Ker bo ta seja trimesečna ali četrtletna, ste tudi vabljani, da se udeležite kar največ mogoče v polnem številu.

Iz urada društva sv. Sreca Jezusovega, št. 70, St. Louis, Mo., se naznanja vsem članom in članicam našega društva, da bomo imeli skupno velikonočno spoved dne 16. marca in sv. obhajilo pa 17. marca pri osmi sv. maši v hrvatski cerkvi sv. Jožefa, na 12. in Russell Ave.

Torej bratje in sestre, opravite to dolžnost vsi ta dan, ki je za to namenjen. To nam zapovedujejo tudi pravila naše dične K. S. K. Jednote. Vsak član ali članica naj zahteva listek od spovednika potem, naj ga pravočasno izroči društvemu tajniku. Ako kateri ali katera tega ne stori, ker si morda misli, da je to kaka prisliljena stvar, se bo s takim ravnanjem po pravilih, da bo črtan iz društva in Jednote.

Bratski pozdrav
 Joseph Simonich, tajnik.

(Dalje na 2. strani)

Agitirajte za K. S. K. Jednoto!

Društvo Marije Pomagaj, št. 78, Chicago, Ill.

Članice našega društva se uljudno opozarja na redno mesečno sejo, ki se bo vršila v nedeljo, 17. marca, letos, v navadnem prostoru. Začetek točno ob drugi uri popoldne. Na tej seji nameravamo ustanoviti "Tennis Club" za naša dekleta. Vsa leta prosim vse matere, da se te seje udeležite. Prilpite seboj tudi vaša dekleta, da bomo videli, ako se one za to zanimajo.

Opozarjajo se vse tiste, ki so zaostale na asessmentu, da gotovo pridejo plačat na to sejo, drugače se bo postopalo z njimi po pravilih. To velja posebno vsem tistim, ki so dobile opomin.

Sestrski pozdrav
Julia Gottlieb, tajnica.

Naznanilo.

Članom in članicam društva Marije Pomagaj, št. 79, Waukegan, Ill., se tem potom naznanja, da bo društvo imelo sv. spoved dne 16. marca in skupno sv. obhajilo v nedeljo dne 17. marca, to je na Tiho nedeljo pri osmi sv. maši.

Zberemo se v šoli ob tričetrt na osem, odkoder potem odkorakamo skupno v cerkev. Lepo bi bilo, ko bi se tudi vse članice udeležile skupnega sv. obhajila z društvom in katera še nima nove regalije, jo lahko dobi pri tajniku, ali pa tudi v nedeljo zjutraj v šoli, ker jih bom prinesel seboj. Pridite vsi in o pravem času, da ne bomo čakali in pridite pred sv. mašo vsi v šolo, da skupaj odkorakamo v cerkev.

Ravno isto nedeljo popoldne je pa društvena seja in prosim, da se tudi seje udeležite polnoštevilno.

S sobratskim pozdravom
Ignacij Grum, tajnik.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 103, Milwaukee, Wis.

Tem potom naznanjam vsem članom in članicam našega društva, da bomo imeli skupno društveno sv. spoved dne 16. marca, to je v soboto zvečer, v nedeljo zjutraj dne 17. marca ob osmi uri pa skupno sv. obhajilo. Člani se zbiramo ob 7:45 v cerkveni dvorani na West Allis, nakar skupno odkorakamo v cerkev, kjer bomo pristopili k mizi Gospodovi. Torej vas še enkrat opozarjam, da se kolikor mogoče v velikem številu udeležite skupne spovedi in sv. obhajila. Kate-remu pa to ni mogoče, naj izvrši svojo velikonočno dolžnost pri kakih dragih prilikih; zahtevalo se bo to od vsakega v nasprotnem slučaju naj si dotičnik posledice sam sebi pripiše, kdor bi to dolžnost zamenjal.

Dalje opozarjam vse one, ki dolgujejo društvu, da svoj dolg poravnajo do 17. marca, in če se bom moral ravnati po pravilih. — S sobratskim pozdravom
Louis Sekula, tajnik.

Iz urada društva sv. Ane, št. 105, New York, N. Y.

Uradno se naznanja vsem članicam našega društva sklep zadnje seje, da bo na Tiho nedeljo dne 17. marca ob osmi uri zvečer sv. maša in skupno sv. obhajilo v cerkvi sv. Cirila in Metoda na 8. cesti v New Yorku. Zbrale se bomo kakor po navadi v pritličju cerkve, da skupno odkorakamo k službi božji in pristopimo k mizi Gospodovi. Prinesite seboj regalije. V prvi vrsti vas pa prosim, da se udeležite vse in izvršite velikonočno dolžnost.

K sklepu še opozarjam naše članice, da bi se malo bolj redno in številno udeleževale mesečnih sej, ter da bi bolj točno plačevale asessment.

S sobratskim pozdravom
Mary Willer, tajnica.

Društvo sv. Ane, št. 134, Indianapolis, Ind.

Na zadnji seji je bilo sklenjeno, da opravimo skupno ve-

likonočno spoved v soboto dne 16. marca in skupno sv. obhajilo pa v nedeljo 17. marca pri pol-osmi sv. maši.

Zbiramo se ob 6:15 v novi šolski dvorani. Ne pozabite prinesiti s seboj regalije. Prošene ste, da se udeležite vse članice.

S sobratskim pozdravom
Ann Kováč, tajnica.

Uradno naznanilo.

Iz urada društva sv. Cirila in Metoda, št. 144, Sheboygan, Wis., se naznanja vsem našim članom in članicam, da ima društvo sv. spoved v soboto popoldne in zvečer dne 16. marca; v nedeljo dne 17. marca pri prvi sv. maši pa skupno sv. obhajilo. Torej bodite vsi v cerkveni dvorani na ta dan 15 minut do 8. ure. Zlasi bi želeli, da bi se udeležili prav vsi člani skupnega sv. obhajila, torej tudi oni, ki se radi vsako leto tega izogibljete. Po sv. maši gremo vsi v dvorano, da se sestavi seznam onih, ki bodo navzoči. Listkov se ne bo dajelo nobenih ta dan; toda kateri bo šel k spovedi drugičkrat, bo moral prinesiti izkaznico od župnika. Ravno tako prosim vse naše člane na potnih listih, da naj opravijo prejkomogoče velikonočno dolžnost in da mi dopoljšje potrdilo od spovednika; ne odlašajte na zadnji čas!

S sobratskim pozdravom
John Udovich, tajnik.

Uradno naznanilo.

Hitro se nam približujejo velepomembni velikonočni prazniki, in da iste v vsakem oziru tem dostojneje praznujemo, je potrebno v prvi vrsti, da smo čisti na duši. Članstvu društva sv. Jožefa, št. 146, Cleveland, O., torej uradno naznanjam, da bomo imeli našo skupno sv. spoved prihodnjo soboto popoldne in zvečer, dne 16. marca, ob tretje ure naprej in skupno sv. obhajilo pa v nedeljo, 17. marca ob 8. uri zjutraj. Zbirali se bomo ob pol osmi uri v šolskih prostorih, nakar odidem v domačo cerkev. Vsa naj prinese s seboj društveni znak. Za vsakega posameznika je odločen poseben dan in da bomo pripomogli do lepšega reda, prosim vsakega člana, da opravi svojo dolžnost na omenjeni dan, ki nam je odločen.

Želeč celokupni družini naše K. S. K. Jednote najvselejše in najsrečnejše velikonočne praznike, posebno pa še članom društva sv. Jožefa, št. 146, K. S. K. Jednote, ostajam vam udni sobrat

Anton Miklavčič, predsednik.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 148, Bridgeport, Conn.

S tem vas dragi mi bratje in sestre uljudno vabim, da bi se vsi udeležili prihodnje seje dne 17. marca. Pričetek iste bo točno ob 1:30 popoldne, asessment za deco bom pa začel pobirati že ob eni uri. Pridite na to sejo v velikem številu, ker mam na dnevnem redu več važnih stvari, ki morajo biti rešene. Domeniti se moramo glede skupne spovedi in sv. maše, ki se bo vršila dne 24. marca, spoved bo 23. marca popoldne od 1. ure naprej tako dolgo, dokler bo kaj spovedancev. Naj torej svojo versko dolžnost vsak član in članica opravi, ne pa odlašati!

V nedeljo, dne 24. marca pridite vsi ob 7:45 zjutraj v cerkveno dvorano, možje, žene, fantje, dekleta in mladi dečki ter deklice, prinesite s seboj regalijo in znak; od tukaj se bomo z našo zastavo podali v cerkev k sv. maši, kdor nima regalije, naj se zglesi pri podpisnem tajniku, ker jih imam še dosti na razpolago.

Dragi mi sobratje in sestre društva sv. Jožefa! Ponovno vas prosim in opominjam, izvršite ta dan svojo versko dolžnost skupaj z društvom. Ne odlašajte, zavedajte se dane obljube pri vstopu v društvo.

Upam, da boste vsi vpoštevali ta moj opomin in da mi ne bo treba letos vs večkrat na to opominjati kot se je to zgodilo lani. Torej ne zamudite seje (gilese) dne 17. marca, in 24. marca pa naše društvene sv. maše kakor gori označeno!

S sobratskim pozdravom
Anton Kolar, tajnik.

Iz urada društva Marije Magdalene, št. 162, Cleveland, O.

Že nekaj časa sem s prav malo ališiči o delovanju našega društva, pa vendar ne spimo. Gibljemo se vedno. Naše seje so dobro obiskane, za kar članicam izrekam zahvalo, ker s tako dobro voljo sodelujejo z odborom. Ker se prihodnji mesec, to je meseca aprila obhaja 35-letnica naše dične Jednote, se je na naši zadnji seji, ki se je vršila 4. marca, sklenilo, da bomo imeli za dva meseca (marec in april) prosto zdravniško preiskavo, to je, da bo društvo plačalo za zdravniško preiskavo vsake kandidatnje v teku tega časa.

Apelira se na vse članice, da gredo na delo, in pričakuje se od vsake, da nam pripelje vsaj po eno novo kandidatnjo. Sestere, zdaj je čas, da pokažemo naše spoštovanje do najstarejše slovenske katoliške organizacije, koje članice smo s tem, da ji pridobimo kar največ mogoče novih moči k njeni 35-letnici. Zato pa upam, da se bo pri tem velikem "Drive-u" izkazalo naše društvo, ki je največje te organizacije, da je še vedno na mestu. Na delo sestre, in na prihodnji seji, ki se bo vršila 1. aprila, dajmo, da bomo sprejeli rekordno število novih članic! Vabim vas, da pridete v velikem številu na prihodnjo sejo. Med sejo upam, da bomo mele velik sprejem novega članstva, po seji pa bo družabna zabava. Prigrizek, ples in še nekaj drugega, kar pa mislim, naj bo še tisto nekaj posebnega vam za surprise.

Ve matere, pa ne pozabite dati zdravniško preiskati vaše malčke do prihodnje seje. Naše društvo mora šteti najmanj 800 aktivnega članstva, in 300 mladinskega oddelka, predno se zaključi ta prosta zdravniška preiskava našega društva.

Na sru imam neko pomembno točko, o kateri bom pa pisala v prihodnji številki Glasila, to je o Vseslovenskem katoliškem shodu, ki se bo vršil meseca julija na ameriških brezjah v Lemontu, Ill.

Za danes pa naj zadostuje. Sestrski pozdrav celokupnemu članstvu Jednote, posebno pa članicam našega društva.

Marija Hochevar, tajnica.

Iz urada društva Marije Pomagaj, št. 164, Eveleth, Minn.

Uradno se tem potom naznanja članicam našega društva sklep zadnje seje, da bomo imeli skupno velikonočno spoved dne 16. marca in sv. obhajilo dne 17. marca pri prvi sv. maši. V ta namen se bomo zbrale ob 8:15 v cerkveni dvorani da gremo potem skupno k sv. maši ob 8:30.

S sobratskim pozdravom
Mary Udovich, tajnica.

Iz urada društva Marija Pomoč Kristjanov, št. 165, West Allis, Wis.

Po zaključku zadnje seje se s tem naznanja vsem članicam našega društva, da izvršite svojo velikonočno dolžnost. Spovedovanje se vrši v soboto popoldne in zvečer dne 16. marca, v nedeljo zjutraj, dne 17. marca se bomo pa zbrale ob 7:30 v cerkveni dvorani. Vsaka naj prinese regalijo s seboj, da potem skupno odkorakamo v cerkev k osmi sv. maši.

Dalje vam naznanjam, da naša prihodnja seja se ne bo vršila 7. aprila, ampak v sredo, dne 3. aprila zvečer ob 7:30 v cerkveni dvorani. Sejo se je preložilo na ta dan, ker bo imelo društvo sv. Jožefa, št. 103 K.

S. K. Jednote prosimo razvijte nove zastave. Pridite torej na prihodnjo sejo dne 3. aprila! S sobratskim pozdravom
Mary Petrič, tajnica.

Iz urada društva sv. Jožefa, št. 169, Cleveland, O.

Uradnim potom se naznanja vsem članom in članicam našega društva, da bomo imeli skupno velikonočno spoved v soboto dne 16. marca, skupno sv. obhajilo pa v nedeljo dne 17. marca pri osmi sv. maši, ki bo darovana za vse žive in pokojne žlane in članice našega društva. Zbiramo se ob 7:45 v starih šolskih prostorih pod cerkvijo, nakar skupno z društvenimi zastavami odkorakamo k službi božji. Prosim vas, da prinesete društvene regalije s seboj, vsi oni pa, kateri jih še nimajo, jih boste lahko dobili od mene tam, ker sem jih prejel novo zalogo. Tudi spovedne listke boste dobili takrat, ko se zbiramo; vsak naj zapiše svoje ime na listek in naj ga odda pri obhajilni mizi.

Spovedovanje se prične že ob 3. uri popoldne in traja do 6., potem pa zopet od 7. naprej. Prosim vas vse bližnje člane in članice, katerim čas dopušča, da opravite spoved že popoldne, da ne bo prevelikega navala zvečer.

Upajoč, da boste storili vsi svojo versko dolžnost in to skupno z društvom, vas sobratsko pozdravljam
George Panchur, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 173, Milwaukee, Wis.

Na naši zadnji redni seji dne 3. marca je bilo sklenjeno, da se naša prihodnja seja vrši dne 2. aprila, to bo v torek večer, ob 7. uri, ker v nedeljo, na naš dan ima društvo sv. Jožefa, št. 103 K. S. K. Jednote razvijte zastave, in se udeležimo polnoštevilno te slavnosti. Dne 7. aprila se zbiramo v cerkveni dvorani ob 9:30 dopoldne ter gremo skupno k sv. maši na West Allis. Prinesite seboj regalije.

Ker se bliža Velika noč, in kakor mislim, da je vsaki članici znano, da je naša dolžnost ravnati se po društvenih ter Jednotinih pravilih izvršiti velikonočno dolžnost, vam s tem naznanjam, da se vrši spoved v soboto popoldne in zvečer dne 23. marca, sv. obhajilo pa bo v nedeljo 24. marca ob osmih zjutraj; zbirale se bomo ob 7:30 v cerkveni dvorani, da gremo potem v cerkev k sv. maši in sv. obhajilo. Torej vas prosim, da pridete pravočasno in polnoštevilno. Ne pozabite prinesiti s seboj društvene regalije!

Zelim tudi, da bi se članice bolj redno udeleževale mesečnih sej, ker dvorano moramo vseno plačati, ako nas je na seji 10 ali pa 150. Ravno zadnji teden sem slišala neko sestro, ki je rekla svoji prijateljici: "Ali si ti tudi pri društvu sv. Ane?" Torej ako bi hodila dotičnica na sejo, bi to lahko vedela. Prosim vas torej, držimo se kot sestre in prihajamo skupaj na sejo, da se lahko bolj spoznamo ter kaj koristnega ukrenemo za naše društvo.

S sobratskim pozdravom
Christine Rebernshek, tajnica.

Kegljaške tekme pri K. S. K. Jednoti.

Kegljanje je od dne do dne bolj popularno. Pred nekaj leti se je malokdo za to zanimal, danes pa se za to ne zanima samo mladina, ampak tudi starejši. Veliki ameriški časopisi prirejuje v svojo reklamo velike kegljaške tekme. Lansko leto so se tudi slovenski fantje v Chicagu udeležili ene take tekme in so odnesli več daril.

Vse hvale vredno je, da je tudi naša Jednota upeljala ta šport. Pri prvi tekmi lansko leto v Chicagu ni bilo posebno

veliko zanimanja, ampak letos v Waukeganu je bilo pa zelo živahno. Za tretjo tekmo, ki bo drugo leto v Jolietu, se pričakuje pa še več zanimanja.

Društvo sv. Alojzija, št. 47, Chicago, Ill., je bilo zastopano pri obeh tekmah po dva teama, drugo leto pa hočemo imeti najmanj štiri. Da bo pa mogoče to doseči, moramo vzbuditi zanimanje pri mladih in starih članih. Vsa leta imamo ob sedaj naprej rezervirano naše kegljišče v šoli sv. Štefana vsak tork večer, od 7. ure naprej. Prvo kegljanje, namreč tekma med mladimi in stariji člani se je vršila v četrtek 28. februarja. Sreča je hotela, da so zmagali starejši. Mladi pa sedaj pravijo: "Just wait, you did not see anything yet." Kot izgleda, bo to kegljanje zelo zanimivo. Najbrže ne bo zastopal en dan v tednu, ampak bomo morali rezervirati dva dneva. Zadnjič je veliko članov žalostno odšlo, ker niso mogli kegljati, zato se bomo morali organizirati na način, da bo vsem članom ustreženo, kar se bo objavilo pozneje. Za sedaj pa imejte v mislih, da se vrši kegljanje vsak tork večer.

Za sedaj so organizirani štiri je teami, pod sledečimi kapitanji: F. Kozjak, Math Kremesec, John Kochevar, John Gottlieb.

Stariši, kojih sinovi imajo veselje do tega športa, ne brinite jim! Kegljanje je v prvi vrsti v razvedrilo, koristi pa tudi zdravju. Tistim, ki nimajo težkega dela, je celo potrebno. Poleg tega se pa pri društvu goji družabno življenje. Člani se med seboj spoznavajo in postanejo prijatelji. Zato reji podpirajte to gibanje s tem, da pridete vsak tork večer na naše kegljišče. Ako sami nečete kegljati, boste s tem, da ste navzoči, pokazali, da se strinjate z njimi.

J. G.

DOPISI

Calumet, Mich. — Redki so dopisi iz našega bakrenega okrožja. Tudi danes imam le žalostno novice poročati, da ni nemila smrt ugrabila enega društvenega člana iz naše srede in sicer brata Frank Simončić-a, člana društva sv. Petra, št. 30 K. S. K. Jednote. Bolehal je pet tednov. Umrl je dne 3. marca v Chicagu, Ill., kjer je zadnjih pet let živel pri svoji hčeri Mrs. Agnes Renaldi. Truplo so prepeljali semkaj na Calumet, obred se je vršil v slovenski cerkvi sv. Jožefa, od koder smo ga spremili na Lake View pokopališče. Pokojnik je bil rojen v vasi sv. Jurija pri Novem mestu. Tukaj zapušča štiri sinove in eno hčer.

Pokojnemu kličem: Počivaj v miru božjem, ostalim sorodnikom pa izrekam v imenu članstva našega društva globoko žalje.

John R. Sterbenz, tajnik.

Gilbert, Minn. — Zopet se oglašam s par vrtcami v našem Glasilu, ker drugače tako ni nobenega dopisnika tu iz Gilberta. Dasiravno imamo tu tri društva K. S. K. Jednote, se nihče ne zglesi v javnosti. Ker pa vidim, da naši ljudje radi čitajo novice, sem se pa jaz okorajžila, da jim od časa do časa kaj povem, malo šalo, nekaj pa za res, in to pa zato, da bolj z veseljem pričakujejo Glasila. Zadnjič mi je neka članica omenila, ko dobi ta list v roke, pogleda najprvo, če je kaj iz našega Gilberta objavljene, kar najprvo prečita, v nasprotnem slučaju ga pa odloži. Vidite torej, da je dobro nastopati s primernimi dopisi iz raznih naselbin, ki so čitatelem v razvedrilo ter zanimanje. Posebno nekatere važne novice ljudstvo rado čita; niso pa vse novice priporočljive za objavo. Tako na primer trdi znani Tone s Hriba v Amerikanskem Slovcu, da to ni novica, če pes

si cerkvi dne 17. marca; torej bo glavna letna seja našega društva Najsvetejšega Imena prestavljena za en teden, na 24. marca popoldne po litanijah ob 3. uri v šolski dvorani kakor po navadi. Uljudno ste vabljeni vsi člani, stari in novi, da se te važne seje gotovo udeležite, ker bo več važnih točk na dnevnem redu tako tudi volitev novega odbora.

Voščim vsem članom vesele velikonočne praznike in vesele Aleluje. Tako voščim tudi celi naši slovenski fari, da bi zdravi in veseli še mnogo let dočkali praznik vstajenja Gospodovega.

S pozdravom
Frank Zehel.

Gilbert, Minn. — Kot večletna članica K. S. K. Jednote, upam, da mi bo odmerjeno nekoliko prostora v tem listu. Prav posebnih novic sicer nimam sporočiti; omenila bi pač rada glede našega društva sv. Alojzija, št. 161, ki se je v zadnjih letih prav lepo pomaglo v članstvo in financii. Zdj nas je že lepo število skupaj pod okriljem tega društva. Jaz mislim, da gre dosti priznanja za to bivšemu večletnemu tajniku, tako tudi sedanjemu in čast tudi vsem drugim uradnikom. Novo članstvo rado pristopa v naš krog, ker razvidi, da vlada med nami lepa sloga in red, in kjer je to v navadi, tam je napredek zagotovljen. Le tako naprej, dragi mi sobratje in sestre dosegli bomo še večji uspeh!

V Glasilu je bil dne 19. februarja priobčen neki dopis iz Eveletha, ki je pa prišel po moji sodbi od drugod. Zdj pa Evelethčani mene dolžijo, da sem jaz dotični dopis odposlala. Ker pa nihče neče priznati kake krivde, katere v resnici ni izvršil, tako tudi jaz ne morem biti za oni dopis odgovorna, ker ga nisem jaz pisala; to lahko potrdim s prisego. K temu naj da tudi brat urednik svojo opombo. (Opomba uredništva: Potrjujemo, da nam onega dopisa niste Vi poslali. Dopis je bil oddan na pošti v Evelethu, ne pa na Gilbertu, kjer Vi živite. Tako je bil pod onim podpisom "Evelethčan," na pe "Gilbertčanka." Čudno se mi zdi, da bi morala biti baš jaz kriva za vse take dopise dole iz našega Mesaba Range. Ako je znal dotični dopisnik ono igro tako hvaliti, naj bi se bil še podpisal, da potem naši čitatelji Glasila ne bodo napačno kake druge osebe dolžili.

Jaz mislim, če bo vsak še enkrat prečital dotični dopis, da bo lahko spoznal, iz katerega kota je priromal. Jaz dotične igre nisem videla, vsled česar je tudi ne morem hvaliti, ne grajati; pač pa lahko rečem, da, da bolj pomenljivih iger kot je bila ta, je bilo že dosti vprizorjenih na Evelethu, Gilbertu in tudi v stari domovini. Meni je dobro znana ona povest "Prisega o polnoči," saj sem ono knjigo nedavno čitala, iz katere je povzeto to, kar so predstavljali dne 10. februarja na Gilbertu. Lepo je, da dopisnik hvali, ni pa pri tem potreba drugih devati vse v nič, kajti ameriški pregovor nam veli, da je mogoče ljudi za nos vleči samo nekaj časa. Jaz s tem ne mislim žaliti nikogar, pač pa se potegujem za pravico.

Sliši se tudi od več strani, posebno od članic Slovenske Zvezske Zvezde, št. 11 v Evelethu, da sem šla jaz njim nasproti učiti neko igro za št. 19 ravno iste Zvezde. Nekatere pravijo, da jaz z drugimi bolj držim kot pa s prvimi, kar pa se motite, drage mi sestre! Meni je vseeno, naj bo članica pri št. 11 ali pri št. 19; meni ni več ena kot druga. Mene so uradnice pri št. 19 naprosile, naj naučim igro za njih podružnico, kar sem tudi začela. Ako bi me pa bile ve druge kaj takega prosile, bi bila pa tudi vam rada prošnjou izvršila.

(Dalje na 3. strani.)

Ridgewood (Brooklyn), N.Y.

S tem naznanjam rojakom in rojakinjam iz New Yorka ter Brooklyna, da priredi naš tamburaški klub "Slovenka" na Belo nedeljo, dne 7. aprila lepo dramo v treh dejanjih z imenom "Begunka." Igra je prav lepa in ni bila še nikdar igrana na našem odru, zato upam in želim, da ne bo nikogar, ki bi ne prišel na to prireditev. Tudi pevsko in dramatično društvo "Domovina" bo pri tej priliki zapelo par lepi pesmi, tamburašice bomo pa skrbale, da boste zadovoljni s par novimi točkami. Začetek bo točno ob 6. uri zvečer; pridite torej pravočasno, da ne boste zamudili. Po igri sledi prosta zabava in ples. Mr. Pelich nam bo pa prav pošteno kako lepo zagodel na svojo harmoniko, da se bo vse vrtele, staro in mlado. Za lačne in žejne bo tudi vse prekrbljeno. Torej pridite vsi na Belo nedeljo v cerkveno dvorano na našo prireditev!

S pozdravom
Josephine Weith.

Lorain, O. — Približal se je zopet pomembni velikonočni čas, ki vabi in kliče vsakega katoliškega vernika k mizi Gospodovi. Naše društvo Najsvetejšega Imena bo imelo skupno spoved dne 16. marca v farni cerkvi sv. Cirila in Metoda in sicer zvečer tako tudi v nedeljo zjutraj pred osmo sv. mašo. Ravno ta dan bo tudi sprejem novih članov. Vabim in upam, da bo tudi veliko število novih članov pristopilo k sv. obhajilo in se priklopilo k našemu društvu Najsvetejšega Imena, da bodo s tem postali vojaki našega Gospoda.

Prosim, da bi vsak opravil spoved že v soboto zvečer, posebno pa, da se bo udeležil skupnega sv. obhajila z regalijo. Vsa naj se uvrsti v prve sedeže v cerkvi 15 minut pred osmo sv. mašo.

Dalje naznanjam, da se bo pričela 40-urna pobožnost v na-

Glede mojega pristopa k oni podružnici Slovenske Zenske je pa moja prosta volja. Za to Zvezo bom zopet delovala, ko se boste vse skupaj združile in složno skupaj delovale.

Naj še omenim, da bomo imeli tukaj na Gilbertu kratek slovenski sv. misijon dne 12., 13. in 14. marca. Prišli bodo k nam častiti gospod misijonar iz Lemonta, Ill., in se bo nudila lepa prilika našim rojakom in rojakinjam, da opravimo svoje velikonočne dolžnosti.

Tukaj pri nas se nahaja več bolnih rojakov po raznih bolnišnicah tako tudi na svojih domovih. Želim vsem skupaj, da bi kmalu okrevali.

Kakor znano, se bo vršil Vse-slovenski katoliški shod meseca julija tega leta v Lemontu, Ill. Ali se bomo mi mrzli Minnesotčani kar doma držali? Na nože, dragi mi Slovenci! Pokažimo tudi mi, da se še nismo ohladili za dobro stvar!

Z najlepšim pozdravom do vsega članstva K. S. K. Jednote
Angela Preglet.

PRIPOROČILO

Kakor znano, se vrši velika kampanja za pridobivanje novih naročnikov "Amerikanskega Slovencea," v to svrhu so razpisane kontestne volitve z različnimi nagradami. Ta kampanja bo zaključena dne 31. marca t.l. V "Amerikanskem Slovincu" je čitati veliko reklame za razne kontestante, eni priporočajo tega kandidata ali kandidatinjo za prvenstvo, drugi pa zopet svojega.

Ker podpisani odpravim agi-tacijo za katoliški tisk in sem za "Amerikanskega Slovencea" po svoji skromni moči že nekaj pripomogel, za kar sem pa zaslužil le preziranje, zato se tem potom v "Glasilu" oglasam in priporočam, da glasujete za našega kandidata iz države Ohio, občespoštovanega narodnjaka, zavednega borca katoliške ideje, velikega prijatelja našega naroda, to je Mr. Anton Grdina, glavnega predsednika naše K. S. K. Jednote.

Dosedaj ima Mr. Grdina največ glasov v tekmi (175.000). Ni pa to še zadosti! Pridobiti moramo zanj najmanj pol milijona glasov in upamo, da bo na ta način opravičen do prve častne nagrade. Tega kandidata priporočam v tej tekmi osebno članstvo naše Jednote. Držimo se torej gesla: "Svoji k svojim!"

Z rodoljubnim pozdravom
Anton Jaksetič,
Cleveland, Ohio.

VABILO NA NAROČBO

Družba sv. Mohorja (zdaj) v Celju, izda za leto 1930 sledeče knjige:

1. Koledar za navadno leto 1930.
2. Večernice 82. zvezek.
3. Zgodovina slovenskega naroda, 8. zvezek.
4. Grče. Izvirna povest.
5. Življenje svetnikov, 6. zvezek.

Udnina za te knjige stane en dolar (\$1.00). Članarina (ček ali money order) naj se pošlje do sredi marca na podpisane, ki jamči za denar, oziroma za knjige. Dopolnilo za vezan molitvenik je 65 centov.

Rev. J. M. Trunk,
424 W. 2nd St., Leadville, Colo.

SLOVENC V BRAZILJI

Malo je pri nas poznana ta dežela. Največ jo imajo še za divjo, skoraj neobljubeno, kjer je človek vedno v nevarnosti, da ga ne ubije Indijanec, piči kača ali raztrga kaka zver. Kljub temu se naseljuje milijoni v ta novi svet, kjer si hočejo najti boljše zasluzka nego v svoji domovini. Dan za dnevom se vidijo celi transporti teh ljudi, ki jih osrednja vlada naseljuje vedno bolj v notranjost posameznih držav. Vedno bolj se prodira proti zapadu v pragozdove. Tu uničuje

človeška roka in ogenj ono, kar je narava ustvarila v tisoč letih. Tu se indijanska plemena vedno bolj umikajo belokozcem, ki jim uničujejo njihov dom (pragozd). Zato sovražijo vse, kar je belega.

Brazilijska država, ki obstoja iz enaindvajset manjših držav, ki obsegajo okoli osem milijonov kvadratnih kilometrov in imajo 38 milijonov prebivalstva. Največja je država "Amazona," ki ima sama trmilijone kvadratnih kilometrov, a 600.000 prebivalcev (to je brez Indijancev, ki živijo v pragozdih). Prebivalstvo se peča večinoma s pridelavo gumija (buračo). Za to imajo koncesije samo Angleži iz Anglije in Združenih držav. O kaki industriji tu ni govora, ker gumi izvažajo surov in potem uvažajo izdelanega. V tej državi jarko gospodari mrzliva in je zelo nezdravo.

Bolj industrijska je država San Paulo z glavnim mestom istega imena. Ta država pridelava več kakor vse ostale države na svetu. Glavno pristanišče je Santos, kjer se naklada kava. Prebivalcev je v državi San Paulo pet milijonov, a od teh jih odpade najmanje pol drugi milijon na Italijane. V glavnem mestu imajo skoro večino. Tu izhaja najmanj 10 italijanskih dnevnikov, ki ravnotako napadajo in blatijo naš živelj kot v domovini. Italijani so tu močno, ker so tudi jako dobro finančno podprti. Na primer najbogatejši ljudje v vsej Braziji so Italijani Mata-razzi, Martinelli itd. Imajo svoje zastopnike (konzule) po vseh malih mestih. Delajo veliko propagando za Italijo — povsod se vidijo slike — samo za Italijo . . .

Drugi močni naseljenci so Japonci, ki se dobe povsod; jako pridni, tihi ljudje so to in imajo tudi velika podjetja v rokah. Dalje je v državi veliko Nemcev. Imajo banke in industrijska podjetja. Vrhutega so obrtniki, uradniki in trgovci.

Četrto mesto dajmo Sirijancem, to je Judom, imenujejo jih tudi Turke. Ti se pečajo samo s trgovino.

Ostali so domačini in kar je drugih narodov. Portugalci so izključno v Rio de Janeiro. Še dve državi sta naseljeni z Nemci: Santa Katarina in Rio Grande da Sul. Tu je bolj hladno podnebje in so se naselili večinoma evropski severni narodi. V ostalih državah so večinoma braziljanci in črnci.

Lastniki kavnih nasadov so večinoma Italijani, Nemci, Angleži, v malem številu so zastopani tudi domačini, Japonci in Portugalci. Večji lastniki kavnih nasadov imajo do štiri milijone grmov kave. Grm da pet do osem kilogramov kave. Z obdelavo se pečajo samo Italijani, Španci in črnci. Kavo pridelujejo države San Paulo, Minas, Rio de Janeiro in nekoličko Parana in Bahia, dočim se države Matu Grossu, Santa Katarina in Rio grande pečajo z živinorejstvom. Živina nima tu hlevov kot pri nas, ampak je vedno na prostem, ker tu ni zime in zato je jako poceni. Pšenica, koruza se pridelava v malem, zato jo uvažajo.

Odkar so se zaprla vrata Severne Amerike, Kanade in za voljo revolucije Mehike, se ljudje trumoma naseljujejo tukaj, posebno ker se tu vse dela. Prvi med temi so kakor sem že omenil, Italijani, Japonci, Poljaki in Ogri. Največ teh ljudi gre delat po kavnih nasadih, kar za naše ljudi ni priporočljivo, ker je težko delo in velika vročina.

Vseh Jugoslovanov bi bilo tu deset do petnajst tisoč, največ je Dalmatincev in Slovencev. Živijo vsi v mestu San Paulo. So še neorganizirani, brez konzula, brez vsake zaščite. Ko so kot zidarji delali pri italijanskih družbah, so jih te odpustile, češ, da so Jugoslovani. Po sle konzula vodi francoski kon-

zul, ki ne zna niti besedice našega jezika. Na vratih je napis: "Kdor ne govori portugalsko ali francosko, mu vstop ni dovoljen ali pa si poišči tolmača." Sedaj se je začelo malo gibanja tudi med nami. Imamo že tamburaško in pevsko društvo. Ako bo mogoče, ustanovimo v kratkem podporno enoto. Zato prosimo mednarodne čimtelje, da bi se zavzeli za naš živelj tu in imenovali tu katerega našega rojaka za namestnika konzula. Ker vsi narodi imajo vsaj enega, da jim raztolmači ali spiše kako prošnjo, a mi nič.

Med izseljenci pridejo največ v poštev obrtniki, mehaniki, zidarji, mizarji in tesarji. Zasluzek je približno do dva dolarja na dan, a dela se vse leto, ker tu ni zime. Kdor misli odpotovati, ne da bi se prej informiral, mu ne garantiramo za delo.

Upam, da boste ustregli tej moji prošnji in izdali v vašem časopisu, ker to ni samo moja prošnja, ampak prošnja sto in sto mojih bratov. Ker vem, da sem napravil več napak, bi vas prosil, da jih popravite.

(Kdor se hoče izseliti v Brazilijo, naj ne hodi tja, doktor ne dobi vseh informacij pri izseljeniškem oddelku oblastnega odbora v Ljubljani. Slovenci v Sao Paulo imajo tudi svojo pisarno, v kateri naj se oglasi vsakdo, in sicer na naslov: Francisco Pavlovič, Cafelandia, L. Noroeste E. Sao Paulo, Brasil.)
Ivo Budkovič.
Ponatis iz "Domoljuba."

N. Kuret:

Pariški psi.

Saj sem že pisal nekaj o njih, pa je bilo le mimogrede. Zaslužijo vsekakor malo več pozornosti, kar hočem tudi dokazati. Pariški pes ni kranjski pes in ta razlika se prav očito pekaže po smrti (pasji namreč). Tudi o tem bom spregovoril.

Pariški pes je celo uradno priznan. Ni dolgo tega, kar sem bral v "Figaru" jasen dokaz o tem.

Namenila se je pariška družina (pes je seveda všteti) na počitnice.

Parižani namreč zelo radi hodijo na počitnice. Počitnicam na ljubo žrtvujejo celo posle in trgovino. Vsaka peta trgovina po pariških ulicah je poleti zaprta in bel listek se blesti z jeklenih zastorov: "Fermeture annuelle. Reouverture le 3 septembre . . ." In se menda vsi trgovci zvrste, da se vsak navzgor vsaj deset dni počitka in vakanc . . . To je pač mogoče v Parizu, pri nas je kajpak za trgovine še deseturni delavnik prekratek . . .

Vendar — brez zamere! S poti sem krenil.

Trgovčeva družina se je torej namenila z avtom na počitnice k morju. Pridrčali so baš do Rouena, ka-li, spravili avto v garažo in se podali na ogledovanje mesta. V območju gospodarjevega zanimanja je bil — mora, da ne baš iz trgovskih ozirov — tudi ogled arzenala.

Pri vходу jih vstavijo. Kdo so? Kako? Zakaj? Vse prav. Legitimacije? . . . Zakaj pa ne!

Trgovčev seže v žep, da uradno dokaže, da je on res in da je družina z njim res njegova in torej deležna njegovih pravic. — Pa glej ga, spaka! Pozabil je vse dokumente. — v torbici v avtomobilskih vratah! Kaj storiti? Ne pomaga ne dopovedovanje, ne napitnina. Arzenal je arzenal, da pa je on res on, tega dokazati ne more.

Ozira se možakar po svojih domačih in išče izhoda iz nerodnega položaja. Končno mu obstane pogled na psa, na ljubeznem domačem, čistokrvnem pariškem psičku, ki miga z repom, kar se da, in poskuša iz obrazov doumeti situacijo.

Nenadno pa — heureka! — gospodar popade psa, ga dvigne in posadi na mizo pred strogega gospoda uradnika. Na pasjem ovratniku ni namreč znamka samo s številko, — ampak tudi v vgrviranim imenom in naslovom lastnika —

Gospod trgovec z družino in psom so si nato brez nadaljnega smeli ogledati arzenal. Pasja znamka je nadomestila gospodarjevo legitimacijo v zadovoljnost gospoda francoskega Birokracija . . .

Pa recite, da pariški psi ne zaslužijo posebne pozornosti. To je treba pibiti!

Kako da torej pasji rod v Parizu ne bi bil še posebej v časteh? Saj je. Svoje lastno — pokopališče ima . . .

Morda mi ne verujete, morda pa že veste. Dejstvo ostane vsekakor. Sredi Seine, na otoku med vrbari in jeljami v tišini, v pariškem predmestju Aniere-su so pripravili zadnji počitek zaslužnim ali nezaslužnim članom pasjega rodu. Žal so ljudje taki, da so še med pasjo družbo uvedli razredne razlike: proletarske ščene namreč tu — po smrti, nota bene — nima dostop.

Nad imenitnim vhodom se poleg napisa "Cimetiere des chiens" blesti še deviza, ka-li: "Salubrite — Hygiene . . ."

Takoj ob vrodu obrne tvojo pozornost nase veliki spomenik Barryju, slavnemu bernardinu, z napisom: "A Barry du Gd St. Bernard — Il sauva la vie a 40 personnes — Il fut tue par la 41 eme."

Nato pa pogledaš malo okrog sebe: grobovi, rože, nagrobne plošče . . . Pasje pokopališče?

Stopiš med grobove: "Toy, obžalovan od družine X. Y.", "Mojim dragim malim psičkom, tako iskreno ljubljnim: Pussy, 9 let, 15. sept. 1915; Jidly, 25. nov. 1917; Kiky, 6 let, 29. jan. 1926; Queenie — . . ."

Pa hodiš med dolgimi vrstami grobov. Plošče iz najbolj dragocenega mramorja, zlati napisi, rože, nasadi, grede, klopi, vrbe žaluzje . . . Prav na koncu nastajajo vertikalne betonske grobnice. Drugod so navadne, če naj tako rečem, družinske grobnice, ki po njih počiva že po šest, sedem psov . . .

In na spomenikih slike v zlatih okvirjih, reliefi, kipi iz mavca v navadni velikosti pod steklenimi podvezniki, spomeniki vsake vrste: pasje hišice v miniatu-ri z vrbo žaluzko nad njimi in sliko "pokojnika" v njih . . .

Zdi se ti, da sanjaš izborno pripravljeno potegavščino. Ali pa pozabljaš, da si na pasjem pokopališču in se čudiš, da križev ni nikjer . . .

Kopico imen bereš: Nanuk, Kora, Mirka, Kločka, Jane, Penette, Bobby, Pely, Minush, Kiki, Molly, Percinette, Jonjon, Tango, Lisbette, Lonlette, Mony, Krumir, Marquise, Tony . . . In še napise! Napisi so nekaj posebnega. Spadajo kajpak v ta okvir . . .

Nekateri so stereotipni: "Sara, pet let, ki nas je tako ljubila in ki smo jo tako ljubili — vedno jo bomo objokovali in obžalovali . . ." "Rita, najodkritošrečnejša med našimi prijateljicami, objokujemo te . . ." "Naši prelepi Queeny — ne pozabimo te nikdar . . ."

Drugi so obširnejši: "Moj ljubljeni Pierrot, moj dobri pes! Skozi 14 let si živel od mojega življenja tako dober in razumen. Bila sva prijatelja, ki ju je edino smrt mogla ločiti. Neutolažljiva sem. Tvoj gospodar in jaz Te objokujemo. O prijatelj moj, čas, ki vse izbrise, ne izbrise spomina na te . . ." O obiskih pričajo rože in steklene tablice z napisi: "Souvenir," "Affectueuse legation."

Nič manj obširen ni ta napis: "Počivaj, dobri moj Riri, v svojem srcu bomo ohranili Tvoj dragi spomin, Tvojo tako odkritosrečno zvestobo in Tvoje

drago ljubkanje. Bil si tudi tovariš vojakov, čuval si svoje gospodarje in oni bodo čuvali Tebe. Tvoje dobre oči so zaprte za vedno — spi, dobri moj Riri, 1917-1926."

V tretjem napisu pripoveduje služkinja, kako izvršuje nalog svojega umrlega gospodarja, ko postavlja ta spominek: "a Mademoiselle Coquette," ki je bila gospodarju na bolniški postelji edino veselje . . .

Drugi napisi so spet krajši, a zato originalni: "Le beau Sultan, 14 ans, un bon chien de garde et un bon bonhomme, 30 mars 1922" (Lepi sultan, 14 let star, dober varuh in poštenjak).

Ne manjka tudi verzov, čeprav niso vselej najboljši. Tako sem bral:

Ici repose Zézette, elle fut adorable, son souvenir par nous sera inoubliable.

Cheque fois que nous venons de pleurs bien amers notre cœur est rempli.

(Tu počiva Zézette, bila je oboževanja vredna, njen spomin bo za nas nepozaben. Kadarkoli pridemo na njen ljubljni gorb, nam je srce polno prebriskih solze.) Ali pa: Waffy, cher compagnon des heures du malheur et des minutes du bonheur, si la mort aujourd'hui t'arrache a ma tendresse tu vivras toujours dans mon cœur . . .

(Waffy, ljubi mali tovariš v urah nesreče in minutah sreče, če te smrt danes ugrablja moji ljubezni, boš živel za vedno v mojem srcu.)

Končno bi še razumel spomenik in grobnico policijskih in reševalnih psov: pod palmovo vejo v reliefu so napisali posameznim psom, ki so tako ali drugače zares zaslužni . . . In simpatičen je skromni, nizki kamen na drugi strani s preprostim napisom: "ki je kakor opravičilo: "Bijou, rešil mi je življenje, dolgoval sem mu ta spomenik . . ."

Vendar pa predstavlja višek absurdnosti vsega tega kraja brez dvoma napis: "Pres de cette tombe marchez sans faire de bruit. Cillette, mon tresor, n'est pas morte, mais elle dort depuis le 5 fevrier 1921." (Kraj tega groba hodite brez šuma. Cillette, moj zaklad, ni mrtva, ampak spi od 5. februarja, 1921 dalje . . .)

Obrneš hrbet vsej tej degenerirani sentimentalnosti, ki priča o silnem propadu hiperkulture Zapada. Z neznansko hladnim čuvstvom v srcu stopaš mimo svežih šopkov in venecov po grobnicah . . . Kričeeče reži vate iz vseh dokaz, da se je ljudem zastrl pogled v bistvo življenja in da niti trohe zdravja morda v marsikaterem, zalsti "boljšem" človeku več ni.

Onkraj grmičja zasipava mož svež grob. Preden sem bil dospel, je bil luksuzen avtomobil pripeljal pred pokopališče za boj . . . Izstopili so ljudje, pa sem jih bil izgubil izpred oči. Tu je torej novi grob!

Stopim k možu in ga nagovorim. S priletnim, zdravim obrazom se nasloni na lopato in pripoveduje. Vseh psov je pokopanih tu 21.758. Stalen grob stane 2.000 frankov . . . Smeje se. Ali imamo pri nas tako pokopališče? Jugoslavije ne pozna. Za Srbijo ve, boril se je na solunski fronti. Modrumo o ljudeh, ki si smejo dovoliti to in ono . . . Pa smo izmordovali za konec:

"Če ljudje otrok nimajo, ne drugih skrbi, pridejo mačke in psi na vrsto . . ."

In kar vesel sem bil, ko sem sedel spet na tramvaj in pustil za sabo tih, zeleni otok sredi Seine . . .

Taka je zadeva s pariškimi psi. S šalo sem jo v misel vzel, pa se je kar resno skončala. In brčas je bolj resna kot bi mislil.

V spomin prve obletnice smrti
našega nepozabnega sina in brata

Anthony Malenšek

ki je umrl dne 15. marca 1928 v nežni deški dobi 15 let, in kateri je bil položen v prerani grob dne 20. marca 1928, še vedno v blagem, nepozabnem spominu objokovan od starišev in njegovih bratov.

Dragi nam Tonček! Povodom prve obletnice prerane Tvoje smrti, naj Ti veljajo sledeče vrstice:

Oj usoda, ti življenje nam prehitro zagreniš, radost v srčno nam trpljenje vsem naenkrat spremeniš.

Solza pada še nesteta, tužno bije nam srce; smrt pobrala iz tega sveta ljubljence nam naglo je.

Dragi Tonček, naj Ti gruda bode lahka v grobu tuda; spavaj sladko, rešen truda ki odmerjen se je nam!

Da, prehitro ste zapeli pesem mu prežalostno! Z vencu rakev mu odeli, in spustili jo v zemljo!

V grobu tihem, tam počiva drugo došlo že spomlad; krije ga že božja njiva, kjer ni znana žalost; jad.

Večni Stvarnik naj plačilo zdaj Ti Svoje podeli! V raju svetem, zarja milo naj na veke Ti sveti!

Tamkaj zopet se združili bomo enkrat skupaj vsi, Tebi tjakaj vsi sledili, Križ nam sveti govori.

Zalujoči ostali:
ANTON in MARY MALESEK, stariši, GUSTY, HENRY, brata.
Cleveland, O., 12. marca 1929.

NAZGANILO IN ZAHVALA

Globoko potrtega srca naznanjam tužno vest o smrti mojega ljubljenelega soproga

John Krall-a

katerega je Bog k Sebi poklical dne 28. febr. t. l. previdnega s sv. zakramenti za umirajoče in ga rešil trpljenja po dolgi mučni bolezni.

Pokojniki je bil rojen pred 49 leti v vasi Griblje, fara Podzemelj v Belokrajini. V Ameriki je bival 30 let, ves čas v Jolietu, Ill. Tukaj zapušača soproga in štiri hčere, v starem kraju pa brata in sestro.

Sprevod se je vršil dne 3. marca ob 3. uri popoldne iz cerkve sv. Jožefa ob obilni udeležbi.

Tem potom izražamo v prvi vrsti našo iskreno zahvalo našemu čast. g. župniku Rev. J. Plevniku za pogrebne obrede, lepa hvala tudi Rev. M. Butala za mnoge obiske in tolažbo ko se je naš drugi nahajal v bolnišnici in za podelitev sv. popotnice na domu na zadnjo uro. Srčna hvala društvu sv. Frančiška Sal. št. 29 KSKJ, ker so se člani korporativno udeležili spreveda z zastavo društva in položili venec na grob. Srčna hvala tudi društvu sv. Družine št. 1, ker so pokojniku izkazali zadnjo čast in ga spremili k večnemu počitku. Lepa hvala zetu in hčeri za narečene sv. maše in venec. Iskrena hvala Mike Terdič in družini za narečene sv. maše in venec. Potem se zahvalimo stricu Antonu Terdiču za narečene sv. maše in venec.

Za sv. mašo in venec so darovali še sledeči: Josip Petch, Frank Klančar in družina, Frank Klančar ml., družina John Jakovič, Mr. Musič, družina Kovač, Mrs. Ana Mahkovec, družina Frank Verščaj, John Dolinšek, Malnar Vičević. Hvala vsem. Hvala za darovane vence tudi Mich. C. R. Co. in Joliet Home Laundry. Ako smo morda katerega po pomoti izpustili, prosimo, da nam oprostite. Ljubi Bog naj vam bo plačnik vsem skupaj. Tebi, ljubi soprog in oče naj bo lahka tujja zemlja. Počivaj v miru božjem in večna luč naj Ti sveti! — Zalujoči ostali:

ANNA KRALL, soproga,
MARY, ROSIE, JENNIE KRALL, in ANNIE, omoči, JERMAN, hčere.

Joliet, Ill. 5. marca 1929.

NAZGANILO

S tužnim srcem naznanjam vsem prijateljem in znancem, da so v stari domovini v vasi Grmovlje št. 24, pri Skočjanu umrli naša ljuba mamica

MARIJA PIRNAR

Previdena s svetotajstvi so po sedemdesetih letih (pljučnici) mirno v Gospodu zaspali.

Pokojnica so dočakali visoko starost 78 let. Spoštovani so bili od vseh sovaščanov in daleč naokrog kot skrbna in ljubezniva mati svojim otrokom in velika dobrotnica siromakom. Pokojna zapušača 5 otrok: Marijo in Reziro Parnar ter Juliko Praznik v Grmovljah, dalje Josipino Horvat v Celju, hčere, ter enega sina Math Parnar v So. Chicago, Ill.

Ti pa, ljubljena nam mati, počivaj v miru v domači slovenski zemlji.

Zalujoči otroci.

MATH PIRNAR, sin, So. Chicago, Ill.

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Izhaja vsak tork

Lastnina Kranjsko-Slovenske Katoliške Jednote v Združenih državah Amerike.

Uredništvo in upravljalstvo: CLEVELAND, OHIO
6117 St. Clair Ave. Telephone: Randolph 3912Narobina: Za člana, na leto \$0.84
Za nečlane \$1.50
Za izosmetvo \$3.00OFFICIAL ORGAN
of the
GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION
of theUNITED STATES OF AMERICA
Maintained by and in the interest of the Order.
Issued every TuesdayOFFICE: 6117 St. Clair Ave. CLEVELAND, OHIO
Telephone: Randolph 3912

83

USPEH NAŠE KAMPANJE V JANUARJU

V zadnji številki "Glasila" je bila na četrti strani priobčena običajna tabela s končnim rezultatom vseh novih članov po raznih državah od 1. januarja, 1928, do 31. januarja, 1929.

Radi pomanjkanja prostora nismo zadnjič označili, katere države so se meseca januarja tega leta pridobivale novega članstva posebno odlikovale in drugih podrobnosti.

V januarju je na novo pristopilo v našo Jednoto 163 članov in članic aktivnega oddelka in 56 mladinskega, torej vseh skupaj 219.

V aktivnem oddelku je bila prva država Illinois, druga Ohio, tretja pa Kanada. Skupno število novega članstva teh držav znaša 54, 26 in 21. V tem oziru gre posebno priznanje naši sosedni Kanadi. Dasiravno je ondi šele nekaj novih društev, pa so bila skoro vsa tudi meseca januarja zelo aktivna. Tako na primer je društvo sv. Janeza Krstnika, št. 227 v Edmonton, Alta, pridobilo kar 15 novih članov. Tekom treh mesecev od ustanovitve istega društva, šteje sedaj že 106 aktivnih članov. Živelj naši sosedni Kanadčani!

V mladinskem oddelku stopa v ospredje država Pennsylvania z 18 novimi, nji pa sledi država Illinois s 13, na tretjem mestu je pa država Colorado z devetimi.

Po skupnem številu novih članov obeh oddelkov je zopet država Illinois zmagala (67), nji sledi Pennsylvania (34) zatem pa Ohio (31).

Od začetka naše jubilejne kampanje do konca januarja tega leta, to je v dobi 13 mesecev je po našem računju v K. S. K. Jednoto pristopilo 3,526 novih članov in članic obeh oddelkov. K temu je treba prišteti še članstvo zadnji čas novoustanovljenih društev, tako da lahko trdimo, da smo že dosegli predpisano kvoto 3,530 novih članov. Med temi je bilo 2,208 aktivnega in 1,318 mladinskega oddelka, z ozirom na zgoraj izkazano skupno število 3,526 novih članov in članic.

Dosedaj so sledeče države že dosegle predpisano kvoto: Connecticut, Illinois, Ohio, Washington, Wisconsin in Canada.

Državi Alabama manjkajo še štirje, Arkansas, eden; Colorado, 24; Indiana, 48, Iowa, 10; Kansas, 37; Michigan, 90; Minnesota, 123; Montana, 44; Missouri, 13, Nebraska, 18; New York, 106; Pennsylvania, 142; West Virginia, trije; Wyoming, 36. Upamo, da bo pretežna večina teh držav zadnji čas kampanje odločno nastopila za doseg predpisane kvote. Ako ni morda tega dosegla zadnji mesec (februar), naj se požuri v tekočem mesecu, kajti s 1. aprilom tega leta bo ta kampanja zaključena.

Nad 3,500 novih članov in članic v 13 mesecih, to je v resnici lepo število, le žal, da še ne bo zadostovalo za doseg 35,000 članstva ob Jednotini 35-letnici letos dne 2. aprila. Pri tem je treba pomisliti, da je v tem času umrlo izvanredno število naših članov in članic, ki so pristopili v Jednoto še pred začetkom kampanje; nekaj jih je odstopilo, drugi so bili pa suspendirani, tako da je K. S. K. Jednota dne 31. decembra, 1928 štela 33,045 članstva v obeh oddelkih. Do 35,000 nam jih je torej manjkalo še 1,955.

Ni še vse zamujeno! Zaželjeno število 35,000 članstva bomo skušali vseeno doseči v tekočem letu, v katerem obhaja naša Jednota svojo 35-letnico. Torej, dragi nam bratje in sestre: Na delo, za doseg cilja!

Dvajsetletnica društva.

Društvo sv. Barbare, št. 128 v Etna, Pa., je praznovalo v nedeljo, dne 24. februarja dvajsetletnico svojega obstanka na zelo lep in živahen način.

V domu hrvaškega društva Angelja Čuvara, v lepi dvorani, se je vršil v ta namen zvečer slovesen banket. Zbralo se je veliko ljudstva, družin, posameznikov k bogato obloženim mizam, kjer se je od 7. ure naprej vršila prav prijetna zabava z mnogoterimi govori, petjem in deklamacijami, da je imel sleherni udeleženec od tega užitek. Pisec teh vrstic se je tudi prav dobro zabaval. Med gosti smo videli tudi častite gospe duhovnike: Rev. Soriča, župnika iz hrvaške fare v Millvale; Rev. Dr. Teofila Herapin, O. F. M., misijonar iz Zagreba, ki se nahaja na misijonih v Ameriki, in Rev. Josip Škur, slovenskega župnika iz fare na 57. cesti v Pittsburghu. Razumeli smo se, da je vsak izmed teh povedal dosti užitnega in lepega za navzoče poslušalce. Med odmorom se je tudi odlikovalo hrvaško pevsko društvo "Javor." Mnogi govorniki so iz-

rekli čestitke pionirkam tega društva za njih 20-letno težko delovanje, ki so ga vršile za dobrobit naroda in svojih družin.

Stoloravnatelj na banketu je bil Mr. Mijo Protulipac. Ko je glavni predsednik K. S. K. Jednote končal svoj govor, ga je 10-letna Emilija Protulipac pozdravila s sledečimi vrtcami: "Društvo sv. Barbare, odsjek 128 danas priredjuje dvadesetletnico svojega obstanka.

"Mi spadamo k jednoj najboljšoj katolički Jednoti, in ta je naša dična K. S. K. Jednota.

"Ja, kao članica pomladka ovog odsjeka vas iskreno pozdravljam dragi naš predsedniče te slavne Jednote. Zelim vam, da bi v zdravlju i veselju živeli še mnogo let u prospeh naše dične organizacije."

V imenu Hrvatske Bratske Zajednice je društvo pozdravil Mr. Marko Vinski, član glavnega odbora te Zajednice. K besedi so bili pozvani še mnogi drugi, katerih imen pa ne morem vseh tu navesti. Živahen aplavz so odzvale uradnice družav sv. Barbare v svojih govorih, ko so omenile, da so

uradnice društva že od ustanovitve in alcer: sestra Ana Novak, predsednica; sestra Johana Skoff, tajnica, in sestra Rozalija Brković, blagajničarka. Neumorna predsednica tega društva, sestra Ana Novak je stara že 62 let, a še vedno vneta za društvo. V ta namen jo je tudi 10-letna Emilija Protulipac v imenu mladinskega oddelka iskreno pozdravila in ji želela še mnogo, mnogo zdravih let.

V resnici, toliko let, delati v uradu ženskega društva, pomeni požrtvovalnost. Vsekakor pa gre poslovanje pri temu društvu vedno lepo in gladko naprej, za kar zaslužijo osobito priznanje uradnice društva.

Kar se tiče moje osebe, se moram izraziti prav povoljno. Bil sem prvotno vsepovsod postrežen. Na postaji sta me že čakala sobrat Matt Brozenič in sobrat John Skoff, ki sta me dovedla v dvorano, kjer je bilo vse imenitno pripravljeno za dobro kosilo. Radi tega izrekan na tem mestu lepo zahvalno vsem skupaj za uslugo, gostoljubnost in naklonjenost. Lepa hvala tudi Mr. Milčiču za avtomobilsko vožnjo. Nikakor se ne sme pozabiti vrlih žena, ki so se v kuhinji sukale vse popoldne in zvečer ter skrbele za okusna okrepčila. Tudi natakariji niso zastajali. To je bila v resnici prava jugoslovanska gostoljubnost, ki nas je končno spravila vse v dobro, židano voljo, dokler se nismo že pozno razšli. Lepa hvala tudi Rev. Škurju za spremstvo do kolodvora.

Še eno zahvalo sem dolžan Mr. Marku Vinski, ki mi je bil tako naklonjen, da sem imel priliko ogledati si novi krasni dom naše H. B. Zajednice, kar sem iskreno želel. Čestitke našim sobratom Hrvatoma, ker so postavili tako impozantno poslopje, ki bo govorilo še poznejša leta, da je živel in delovala H. B. Zajednica in nje rod. Imajo izvanredne lepe prostore v najlepšem delu mesta Pittsburgh; ta stavba daje kredit vsem Jugoslovanom v Ameriki, ker je gotovo najlepša.

Tako sem si tudi ogledal poslopje "Srbobrana," znanega dnevnika enakega imena, ki stoji tik za Hrvatskim domom. Dalje sem si ogledal isto popoldne več klubovih prostorov, katere lastuje društvo in naši rojaki širom naselbine. Najbolj me je zanimala tvornica cementnih blokov za gradbo hiš. To je menda edina industrija te vrste v rokah naših Jugoslovanov; večina so pri isti zainteresirani naši bratje Hrvatje; temu podjetju se obeta še lepa bodočnost. Iskreno jim čestitam, ker so se zavzeli za tako važno industrijsko podjetje. Pokažimo Američancem, da smo jim enaki in da jih v mnogih ozirih še nadkrilujemo!

Uradnicam, kakor tudi članicam društva sv. Barbare, št. 128 K. S. K. Jednote ob zaključku tega poročila kličem: Bog naj vas vse ohrani v zdravju in zadovoljnosti še mnogo let. Le s pogumom nabirajte v naše vrste novih, dobrih članic, katerim naj bo ponos in čast, da spadajo v K. S. K. Jednoto. Anton Grdina, glav. preds.

NAŠA KRI V TUJIH ZEMLJAH
Skrb slovenskih oblasti za naše izseljence. Delo oblastnega izseljeniškega komisarijata v Ljubljani.

Mi, tu na domačih tleh, zasidrani v svojo zemljo in trdno verujoč v prihodnje dni — tam oni, ki so šli in se razkropili v lovu za kruhom po vseh delih in zemljah sveta — koliko je vezi med nami in njimi? Še so naši in kjerkoli na svetu sreča človek človeka, ki mu je bližju po krvi in rodu, ve in se ne zmoti: "Ta je naš, pa čeprav je njegov ded odšel iz domovine in je vnuk že pozabil, odkod njegov rod in kak je njegov jezik. Le še ime ima morda in slovensko dušo, dovolj je, da ga

človek more spoznati za našega, za Slovenca."

So še vezi in vsak dan se pletejo med nami v domovini in onimi izven nje. Vsak dan odhajajo iz domovine pisma: "Boš kaj pomagal? Si še kaj prislužil? Doma se imamo dobro (tudi, če ne). Otroci te čakajo. Bodi tisočkrat pozdravljen čez gore in morja!"

V domovino pa prihajajo slična pisma:

"Zasluzek je dober, kmalu najdem boljšega (tudi, če morda tam ni upanja za to). Kmalu vam nekaj pošljem. Kako živite doma? Kako gre otrokom? Kako ženi, starišem, sestram? Bodite tisočkrat pozdravljeni čez gore in morja!"

To so vezi med nami v domovini in onimi tam v tujini. Mnogo je slovenskih družin, ki gojijo te in take vezi in ni jih veliko, ki jih nimajo. Velik je davek, ki sta ga slovenski narod in slovenska domovina plačevala in še plačujeta tujini!

In domovina sama, v svoji celoti, koliko se ona briga in koliko ona skrbi za svoje ljudi; kdaj in kako se naši izseljenci zatekajo k domovini za pomoč, za nasvete, kdaj prosijo njo za čestite?

Na Miklošičevi cesti so zgradili palačo, namenjeno delavcem: "Delavska zbornica." Tu je poleg drugih uradov tudi Oblastni izseljeniški komisarijat — kdo bi pri tem pomislil, da ta komisarijat obstoja še, odkar so pričele delovati naše samouprave. Pa je tako. Ni pretirano, kar je nekdo znil, da smo po vojni Slovenci prepuščali skrb za izseljence le izseljeniškim agentom in potovalnim pisarnam. Da, "Rafaelova družba" je pred vojno storišla tudi mnogo dobrega in škoda je, da ni oživela takoj prvo leto po vojni.

"Po nasvete sva prišla." V izseljeniškem komisarijatu, ki sta ga ustanovila slovenski oblastni samoupravi, dela, zbira podatke, ureja kartoteke, študira vse mogoče izseljeniške zakone, daje nasvete izseljencem in tolažbo njihovim družinam — cel kup uradnikov mislite nemara? — ah, kaj še, vse en sam — marljivi gospod ravnatelj Fink. Pomaga mu le en sam sluga in pa njegova hči, ki nima za to nobene plače.

Pred menoj je odpravljal g. Fink dva človeka, oba sta iskala nasvetov: "Sva slišala, da išče neka tovarna v Dornbirnu na Predarelskem delavcu. Ali je to res? Kaj veste, bo tam dober zaslužek? Koliki so stroški potovanja? Po nasvete sva prišla."

Gospod Fink razlaga, kar ve, prosi, naj potrpta nekaj dni, bo sam pisal in vprašal. Delavca odideta in obema se zdi, da bo vse res točno, kar bosta izvedela na izseljeniškem uradu.

Vstopim. Ni treba vam čakati, skoro potrkati ni treba. Gospod Fink se že smehlja: "Ah, zapisnikar! Zopet potrebujete statistike."

"Prosil bi vas!"

Kam gredo naši ljudje.
"Vidite statistični podatki za lani so zelo preprosti. Lani se je izselilo skupno 1,853 izseljencev, ki jih ima naš urad v evidenci: 647 jih je odšlo v Kanado, 356 v Argentino, ostali v Zedinjene države. Le nekaj malega se jih je izselilo v Avstralijo, Brazilijo, Urugvaj in drugam. Skoro vsi so poljedelski delavci, obrtniki se smeje izseljevati le v Argentino. Intelektualcev je med temi zelo malo in so vsi kvalificirani za izselitev v Ameriko. Med izseljenci sta dve tretjini poljedelcev. V Zedinjene države odhajajo večinoma povratniki. To so Slovenci — ameriški državljani ali pa otroci ameriških državljanov. Ti vsi odpotujejo izven kvote. Na kvoto je odpotovalo preko našega urada le okrog 30 oseb in so skoro same žene ali otroci naših državljanov, ki prebivajo v Ameriki.

Redki so srečni za Ameriko.
Znano vam je, da znaša kvota za izseljevanje v Zedinjene države letno 671 oseb iz Jugoslavije. Ta kvota po podatkih ameriških oblasti za leto 1928-29 še ni izčrpana in se je izselilo le 338 oseb. Ameriški generalni konzulat in naše zunanje ministrstvo pa trdita, da je kvota že izčrpana. Predpisi za izseljevanje v Zedinjene države so zelo strogi. Izseliti se morejo tja prvič otroci ameriških državljanov. Stariši ameriških državljanov in družine v Ameriki živeti Jugoslovanov pridejo že pod kvoto, teh pa je toliko, da sploh drugi ne pridejo v poštev. Predpisi pripuščajo izselitev v Ameriko tudi prvotnim poljedelski delavcem, ki imajo v Zedinjenih državah zagotovljeno delo pri kakem farmerju. Izven kvote se morejo tam naseliti le duhovniki in profesorji, ki nameravajo pač tam izvrševati svoj poklic ter njihove žene in otroci. Navadni potniki morajo založiti v Ameriki kavcijo, da ne mislijo stalno ostati tam.

Ameriške oblasti so stroge.
Naj vam navedem dva primera, kako strogo postopajo v Zedinjenih državah z izseljenci. Znan ljubljanska trgovka je imela v Ameriki ženina "ameriškega državljanca." Potovala je s potnim listom v Ameriko in se tam poročila. Lepega dne pa jo primejo oblasti: "Vi ste prišli kot navadna potnica sem. Vrnite se, odkoder ste prišli!" Ona seveda: "Oprostite, jaz sem ameriška državljanka!" "Tedad, ko ste prišli sem, še niste bili. Preko oceana pa se morete k nam izseliti le kot ameriška državljanka!" Ni pomagalo drugega, kot da je morala nazaj v prvo evropsko pristanišče, odkoder se je ponosno vrnila brez vsake sitnosti kot ameriška državljanka nazaj v Ameriko!

"Po predpisih smejo s profesorji potovati tudi njihove žene. Pa je šel neki ljubljanski profesor v Ameriko. Tam mu je bilo všeč in je poklical še ženo k sebi. Toda na pragu Amerike so jo oblasti ustavile in jo zavrnilo: 'Žena more iti z možem — profesorjem v Ameriko, nikakor pa ne sama!' Ni kazalo drugega: mož in žena sta se s prvim parnikom odpeljala v Evropo ter se iz prvega pristanišča vrnila v Ameriko. Ameriškim predpisom je bilo zadoščeno."

Odkod se izseljujejo najbolj.
"Ne mislite morda, da potujejo preko našega urada vsi slovenski izseljenci. O ne, več jih potuje preko Zagreba, nego preko Ljubljane. Štajercem, Prekmurcem in Krčanom je bližje v Zagreb in tam imajo povrh tega še ameriški konzulat. Oktobra, 1928 se je izselilo preko Zagreba na primer 164 Slovencev, preko Ljubljane 120, novembra, 1928 preko Zagreba 195, preko Ljubljane pa le 101. Vsak izseljenec mora pri izkrcanju v katerikoli državi imeti 25 dolarjev lastnega denarja in vso vožnjo že plačano. V Argentini ima povrh tega še pet dni pravico do brezplačnega bivanja v izseljeniškem domu in do brezplačne vožnje na kraj dela.

Največ Dolenjcev, najmanj Štajercem.
"V izseljevanju je bila od nekaj že na prvem mestu Dolenjska, zlasti Bela krajina, nato Notranjska, Slovenska krajina in zadnje čase se je pridružila še Gorenjska, zlasti pa kamniški okraj. Najmanj izseljencev je še vedno iz Štajerske in z Gorenjskega od Kranjske gori."

"Ali je mož še živ?" Pregled naših izseljencev. Kako se jim godi.

"Pri nas v uradu vodimo pregled naših izseljencev. Vsak naš človek, katerega naslov v tujini nam je znan, je vpisan v trojno kartoteko. Za vsakega skušamo poizvedeti, kako mu kaj gre..

"Glejte, za tega človeka," g.

Fink izvleče iz kartoteke popisano polo s podatki, "moj posilni šupanu domače občine vprašalno polo. Župan je vprašal ženo in poizvedel ter odgovoril: 'Ta je delavec na kanadskih železnicah. Zasluži dobro in vedno pošilja domov denar. V teku dveh let je plačal dolg na posestvu v znesku 150,000 dinarjev.' Ali to je le redek slučaj. Mnogim gre slabo in teh je več, kot onih, ki jim gre dobro!"

"Sem je prišla žena iz Prekmurja. Že osem mesecev ji ni moč pisal. Ravno danes bomo poslali šest pism na vse rojake, ki so stanovali na istem naslovu, kjer je bil on. Eden od teh bo že odgovoril in bomo vsaj vedeli, kaj je s tem človekom. Žena pa bo dobila tolažbo in odgovor na vprašanje: 'Ali moj mož še živi?'"

V 10 letih 50,000 slovenskih izseljencev.

"Računamo, da se je v zadnjih desetih letih izselilo iz naših krajev okrog 50,000 Slovencev. Mnogo od teh se jih je seveda že vrnilo. Tukaj imam evidenco za posamezne občine. Iz občine Loški potok se je pred vojno in po vojni izselilo okrog 500 odraslih mož. Ti so vsi sedaj oženjeni in imajo v tujini družine, povprečno pa šteje vsaka družina najmanj štiri osebe. Torej je iz ene same občine doma okrog 2,000 izseljencev, toliko, kot šteje občina sama prebivalcev. Vsi ti izseljenci bi v slučaju zadostnega kruha ostali doma. Takih občin je še zelo veliko pri nas.

Slovenske naselbine v Ameriki.
"Imamo tudi nekoliko pregleda o večjih slovenskih naselbinah v tujini in o njihovem življenju. — V Chicagu na primer je okrog 10,000 Slovencev, 20,000 Hrvatov in 5,000 Srbov. Slovenci imajo krepko razvite organizacije, dve slovenski župniji, eno slovensko šolo, tam izhaja po naših podatkih več

slovenskih časopisov. Tam več slovenskih vrčk. — Cleveland, O., navajajo, da tam 30,000 Slovencev, drugi pa dajo, da jih celo več. Imamo nad 100 slovenskih podpornih društev in več prosvetnih; župnije so popolnoma slovenske. Pri župniji sv. Vida je v slovenski šoli 1,520 slovenskih otrok v župniji sv. Lovrenca v slovenski šoli 670, v župniji Marijinega Vnebovzvetja pa 242 slovenskih otrok v šoli. Tudi v Clevelandu navajajo podatke, da izhajajo štirje slovenski časopisi. Slovenci imajo v Zedinjenih državah tri močne podporne jednote z več sto podpornimi društvi. Pred to organizacijo ameriških Slovencev se lahko odkrijemo.

"Vidite, dela je ogromno, naše katoteke in pregledi izseljencev še dolgo niso popolni. Imam pa samo dve roki in eno glavo. Pa že gre in naš urad dela. Uspehi našega dela se že kažejo blagodejno.

"Morem reči, da vsak, ki pride k nam za nasvet, odide prečnan, da je stvar izročena v zanesljive roke. Prepričan je, da popolnejšega pojasnila, kot ga dobi pri nas, točnejših nasvetov in navodil, sploh nikjer drugje pač dobiti ne more!"

("Ljub. Slovenec")

KJE JE?

Rada bi zvedela kje se nahajata **Štefan Mihelič** in **Simon Čič** ki sta živela pred 25 leti nekje v Butte, Mont. Oba sta bila dobro znana z mojim očetom Geroge Zunič-em.

Ako bosta mogoče sama ta oglas čitala, me bo zelo veselilo če se pismo zglasita in navedeta svoj naslov. Ako pa morda kdo drugi ve za njun naslov, in ga meni naznani, mu bom za to zelo hvaležna.

Alojzija Zunič, omožena Kapl 849 Anthon Ave., Brooklyn, N.Y

NAZNANILLO IN ZAHVALA.

Preteklo leto, dne 5. oktobra nas je zadela nepopisen udarec, ko smo izgubili našo iskreno ljubljeno in drago mamo

MARIJO ZOBEC

Zaspala je za večno v Gospodu in nije več med nami!
To naznanilo in zahvalo priobčujemo že pozno; toda štejemo si to v dolžnost kot v njen blag spomin in ker so bili članica društva sv. Jožefa št. 7 KSKJ, Pueblo, Colo.

Naša nepozabna mati so bili ob času smrti stara 63 let, doma iz Brega pri Ribnici, rojena Lesar. Bili so vdova Joha Zobec 16 let. V Ameriki so bivali 28 let ves čas v Pueblo, Colo., kjer so si pridobili številno prijateljev, ki so jih spoštovali in ljubili. Naši prijatelji in sosedje so res pokazali, kako so našo drago mater cenili, ker so nas v teh bridkih urah tolažili, darovali za sv. maše zadušnice in lepe vence. Tako so jo tudi redno obiskovali v bolnišnici in na domu.

Dolžnost naša je, da se lepo zahvaljujemo za tako številno udeležbo pri pogrebu. Hvala lepa našemu dušnemu pastirju Rev. Ciril Zupanu, OSB, za opravljene obrede, tako tudi cenj. pevskemu društvu "Prešeren" za tako ganjive žalostinke in petje pri sv. maši. Hvala tudi za nagrobni govor Mr. John Butkoviču in za vzdrževanje reda pri pogrebu.

Za sv. maše so darovali sledeči: Mrs. Ana Prince, Mr. in Mrs. Tom Muhich, Mrs. Margaret Mehle, Mrs. Mary Dragovan, Mr. in Mrs. Frank Gnidica, Mr. in Mrs. John D. Butkovich, Mr. in Mrs. John Roitz, Mrs. Ana Grahek, Mr. in Mrs. Frank Pike, Mrs. Pia Perko in Miss S. Blatnik.

Vence so darovali: Društvo Marije Pom. št. 173 HBZ, kojega so bili naša pokojna mati ustanoviteljica, društvo sv. Jožefa št. 7 KSKJ, Slov. pevsko društvo "Prešeren", Loyal Order of Moose, Mr. in Mrs. Jos. Krasovich, Mr. in Mrs. Anton Delach, Mr. in Mrs. Louis Mihelich, Mr. in Mrs. Dan Studen, Mr. in Mrs. Wm. Lamb, Mr. in Mrs. Frank Klunc, Mr. in Mrs. Andrew Petras, Mr. in Mrs. Ralph J. Pugh, Mr. in Mrs. John Vidučič, Mr. in Mrs. Anton Slame, Mr. Peter Gorshe, Mr. in Mrs. A. P. Perko, Mr. in Mrs. Tom Muhic, Mr. in Mrs. Frank Pechnik, Mr. John Merhar, Mr. in Mrs. Frank Zbancnik, Mr. in Mrs. John Jamnik, Mrs. Mary Bozich, Mr. Howard Allen, Dr. Ch. Argyr, Herman Mercantile Employees, Mr. in Mrs. Martin Kochevar, Rail Mill Employees in Fabian Floral Co. Hvala nosilcem krste: Mr. John Gorm, Mr. Andrew Petros, Mr. Peter Chulig, Mr. J. Kochevar, Mr. Dan P. Predovich in Mr. Jos. Russ. Pogreb se je vršil iz cerkve Marije Pomagaj.

Se enkrat lepa hvala vsem za udeležbo pri pogrebu. Saj ste vsi mamoo zelo spoštovali in radi imeli, ker je bila blagoga srca. Upamo, da jo boste za vedno ohranili v blagem spominu.

Vam pa, prisrčna naša mami, naj sveti nebeska luč! Kako težko ste se ločili od nas! Vsak dan nas srce bolj boli in kar ne moremo verjeti, da Vas res ne bo več nazaj! Saj se nam zdi, da nam sonce več tako milo ne sije in vse je drugače odkar Vas ni. Ah, če bi zamogli samo še enkrat Vas miili glas slišati, bi bili potolaženi! Toda nikdar, nikdar več... dokler se zopet ne vidimo nad zvezdami!

Zalujoči ostali:

JOHN, CHARLES, LOUIS E. ZOBEC, sinovi, MARY ZOBEC, omož. KORUN, ANGELA ZOBEC, omož. MENCIN, hčere. DOROTHY in ELEANOR ZOBEC, vnukinje.

Pueblo, Colo., 6. marca 1929.

VSESLOVENSKI KATOLISKI SHOD

V AMERIKI

Pokrovitelj:

NJ. EMINENCA GEORGE KARDINAL MUNDELEIN, D. D. nadškof chicaski.

Vrhovni predsednik: REV. J. J. OMAN, 3547 E. 80th St., Cleveland, Ohio.

Častni predsedniki: RT. REV. A. OGULIN, Msgr., RT. REV. M. BILBAN, Msgr., VERY REV. B. SNOJ, O. F. M., kom., VERY REV. M. SAVS, dekan, VERY REV. J. E. SCHIFFRER, dekan, VERY REV. A. MIKS, dekan. Med častne predsednike so vsteti tudi vsi bivši duhovni vodje KSKJ in DSD.

Aktivni predsednik: ANTON GRDINA, 1053 E. 62nd St., Cleveland, Ohio.

Podpredsedniki: REV. KAZIMIR CVERCKO, O. M. C., REV. ANZELM MURN, O. F. M., REV. JOSIP SKUR, MRS. MARY GLAVAN in MRS. ANTONIA STRUNA, namestnica.

Tajnik: REV. SALEZIJ GLAVNIK, O. F. M., Box 443, Lemont, Ill. Blagajnik: LEO MLADIČ, 1941 W. 22nd St., Chicago, Ill.

V širši centralni odbor spadajo vsi slovenski duhovniki v Ameriki, katoliški uredniki, Josip Zalar, gl. tajnik KSKJ in Geo. Stonich, predsednik DSD.

Izvrševalni odbor: VERY REV. B. SNOJ, O. F. M., REV. ANZELM MURN, O. F. M., REV. SALEZIJ GLAVNIK, O. F. M., JOHN JERIC, LEO MLADIČ in LEO JURJOVEC.

Prosvetni odsek: VERY REV. B. SNOJ, O. F. M., REV. V. SOLAR, O. S. B., REV. CIRIL ZUPAN, O. S. B., REV. J. M. TRUNK, REV. P. PODBREGAR, in trije uredniki katoliških listov.

Vseslovenski katoliški shod se vrši v dnevih 6., 7. in 8. julija letos, 1929, v Lemoantu, Ill.

Organizacije, društva, rojaki in rojakinje, pripravite se za ta shod: takega še ni bilo med nami ameriški Slovenci. Vabite svoje prijatelje in agitirajte vsepovsod za čim večjo udeležbo!

Za vsa pojasnila in podrobnosti se obrnite na tajnika shoda: Rev. Salezij Glavnik, O. F. M., Box 443, Lemont, Ill.

Iz tajništva za vseslovenski katoliški shod.

Ker je aktivni predsednik že dal v javnost, kakšne odbore bi naj ustanovljali po posameznih naselbinah, zato sem nekako prisiljen, da javim druge centralne odbore, ki bi naj poleg glavnega odbora vodili priprave za vseslovenski katoliški shod. V zadnjem svojem obvestilu sem samo naznanil, kateri odseki so bili izvoljeni. Ob enem sem obljubil, da bom ob prvi priliki priobčil delokrog teh odsekov in odbornikov. Danes to obljubo izpolnjujem.

Vseh glavnih odsekov je zaenkrat osem in ti so:

1. Prosvetni odsek. V ta odbor so imenovani: Very Rev. P. Benigen Snoj, kot načelnik; Rev. Vincenc Solar, Rev. Ciril Zupan, Rev. J. M. Trunk, Rev. Pavel Podbregar in trije uredniki katoliških listov: Rev. Salezij Glavnik, Mr. John Jerich, Mr. Ivan Zupan. Ta odbor bo po svojem načelniku oskrbel in odobril govore in na podlagi njih izdelal resolucije. Temu odboru se naloži, da poskrbi za sad katoliškega shoda in da vsled tega dela za ustanovitev Prosvetne zveze. Ta odbor bo v sporazumu z glavnim tajnikom in seveda z vsem Pripravnim odborom izdal Spominsko knjigo.

2. Finančni odsek. V tem odboru so: Mr. John Gottlieb, načelnik; Mr. Frank Opeka, Mr. Jno A. Dečman, Rev. Anzelm Murn, Mr. Michael Železnikar. Član tega odseka je kot glavni blagajnik Mr. Leo Mladič. Za pisma v prilog financiranja katoliškega shoda skrbi Mr. John Jerich. Imena darovalcev, ki bodo darovali vsaj en dolar, bodo tiskana v Spominski knjigi. Večjih dobrotnikov se bomo spomnili še na poseben način.

3. Prometni odsek. V ta odsek so bili izvoljeni: Mr. Leo Jurjovec, načelnik; Mr. J. Zalar, Mr. Frank Gospodarich, Mr. Joe Perko, Mr. Omerzel, Mr. Kosmach, Mr. Steve Horvath. Vsi ti bodo organizirali prometna sredstva, izposlovali bodo znižano vožnjo po železnikah in povabili reprezentanco. Priredili bodo tudi v glavnem prostore za javne nastope.

4. Stanovanjski odsek. V tem odboru so: Mr. Jakob Segra, načelnik; Mr. Ferk iz Lemonta, Mr. Poljak iz Summita, Mr. Frank Banich, Mr. Louis Zeleznikar, Mr. John Zefran Jr. in Mr. Silvester Hrastar iz Chicago. Ta odbor si bo po potrebi preskrbel pomočnike. Izvrševalni odbor in glavni tajnik mu bodo od časa do časa dajali inštrukcije. Ta odbor bo zraven stanovanja skrbel tudi za pre-

hrano izven Lemonta. Za prehrano v Lemontu bo skrbelo predstojništvo samostana.

5. Dekoracijski odbor. V tem odboru so: Rev. Blanko Kavčič, načelnik; Mr. John Gottlieb, Mr. John Jerich, Father Salezij. Ta odbor skrbi za plakate, za razne znake in za vsa podrobnejša okrasitev prostorov za javne prireditve. Da bo lažje izvršil svojo nalogo, bo naprosil toliko pomočnikov, kolikor jih bo potreboval.

6. Manifestacijski odsek. Ta odbor bo razvrstil manifestacijsko procesijo. V njem so: Rev. John Ferlin, načelnik; Rev. F. X. Ažbe, Rev. F. Šaloven. Temu odboru sta zaenkrat prideljena kot organizatorja Rev. Pavel Podbregar in Rev. Kerubin Begelj. Cel manifestacijski odbor bo sporazumno imenoval voditelje za posamezne okolišče, maršale in podmaršale. Za godbo in film bo skrbel Mr. Anton Grdina. Za petje sta že naprosena Mr. Ivan Zorman iz Clevelanda in Mr. Ivan Račič iz Chicago.

7. Mladinski odsek. V tem odseku so: Mr. Josip Zalar, načelnik; Rev. M. Butala, Rev. A. Bombach, Rev. Leo Novitsky, Rev. Paskal Esser. Pasebej za "Orla" sta imenovana: Rev. Matija Jager in Mr. Leo Kushlan. Ta odsek bo organiziral mladino. Določil bo podrobneje nastop mladine v Lemontu, odnosno v chicaškem avditoriju.

8. Odsek za Jednoto. Ta bo organiziral Jednotina društva za čim večjo udeležbo. V tem odboru so: Mr. Anton Grdina, Rev. Kazimir Cvercko in Mr. Josip Zalar. Naprosimo tudi predsednike, oziroma predsednice drugih podpornih ali kulturnih društev, da zainteresirajo svoje društvene člane za vseslovenski katoliški shod.

Marsikateri izmed zgoraj naštetih odbornikov so svoje mesto že sprejeli. Kateri pa še svojih mest niso sprejeli, ne še odgovorili, tiste ob tej priliki prav lepo prosimo, da naj določeno imenovanje sprejmejo in tako pripomorejo prelepi ideji do uresničenja.

Sedaj, ko so odseki z odborniki vred prišli v javnost, sedaj naj se povsod prične z delom. Načelniki posameznih odsekov so odgovorni za delo in za priprave vsak v svojem odseku. Če ne morejo sami zapisovati sej in sklepov svojih odsekov, naj izmed odbornikov, katerega postavijo za tajnika.

Kar se tiče delovnih odborov po naselbinah, bi pripomnil samo to, da je nujno potrebno izvoliti vsaj glavni krajevni odbor v vsaki naselbini. Ta glavni delovni odbor naj po razmerah obsega večje ali manjše šte-

vilo odbornikov in kjer potreba tako zahteva, tudi več odsekov. Drugače moramo vsled tega soditi razmere v Clevelandu, drugače po drugih naselbinah. Kjer bi torej ne imeli posebnih odsekov, kakor jih je našel Mr. Anton Grdina, tam naj tajnik glavnega delovnega odbora prevzame delo namernih odsekov in naj bo sam v zvezi z glavnim tajnikom v Lemontu. Glavni tajnik bo potem obveščal posamezne centralne odseke, kam bi se obrnili v tej ali oni zadevi, pišite centralnemu ali glavnemu tajniku po informacije.

Na tem mestu moramo z veseljem povdariti, da so delovni odbor že izvolili v Chicago, v Pittsburghu in v New Duluthu, Minn. Pripravljajo se za ustanovitev delovnih odborov v Clevelandu, O.; v Jolietu, Ill.; v La Salle, Ill., in drugje. Rojaki po naselbinah, pojdite na delo ter čim prej izvolite v svoji naselbini delovni odbor! Zavedajte se, da slovenska javnost tukaj in onstran morja gleda na vas in pričakuje ob zgodovinskem dogodku vašega navdušenega odziva!

Rev. Salezij Glavnik, tajnik katoliškega shoda.

Zanimanje Clevelandčanov za Vseslovenski katoliški shod.

Dne 28. februarja zvečer se je vršilo v Knausovi dvorani v Clevelandu prvo zborovanje za nameravani Vseslovenski katoliški shod, katerega se je udeležilo nad petdeset oseb, ponajveč zastopnikov raznih katoliških društev iz Clevelanda, Collingwooda in Newburga. Tega zborovanja so se udeležili tudi trije gosposde duhovniki, in sicer: Rev. J. J. Oman, Rev. B. J. Ponikvar in Rev. M. Jager. Poleg teh so bili navzoči tudi trije glavni uredniki K. S. K. Jednote: Mr. Anton Grdina, Mr. John Zulich in Mr. Ivan Zupan; prisostoval je tudi urednik "Our Page," Mr. Stanley P. Zupan. Naselbino West Park sta zastopala Mr. Joe Lunder in Mr. Anton Hosta, naselbino Barberton pa Mr. Joe Lekšan in Mr. John Uječić.

Sklicatelj tega zborovanja, Mr. Anton Grdina, glavni predsednik K. S. K. Jednote, pozdravi navzoče, ter naproša, da bi si izvolili predsedovatelja te seje in zapisnikarja. Za predsednika je bil soglasno izvoljen Mr. Anton Grdina, zapisnikarjem pa John Škrabec.

Predsednik v navdušenih besedah navaja pomen vseslovenskega katoliškega shoda in priporoča vsem navzočim, da bi za ta shod pridno agitirali, da bo naša slovenska metropola častno na tem shodu zastopana.

Nato je govoril Rev. Oman, ki je v jedrnatih besedah orisal pomen nameravanega Vseslovenskega katoliškega shoda. Povdarjal je o veliki važnosti tega shoda, da se snidemo in javno pokažemo, da smo ameriški Slovenci dobri državljani in ob enem tudi zavedni katoličani. To bo povzročilo, da bomo dobili tudi od ameriške javnosti priznanje, zanimanje in ugled.

Ako bomo narodno in versko zavedni, bo taka tudi naša, tu rojena mladina, katera ve, da so njih stariši Slovenci, oni pa da so sinovi in hčere ameriških Slovencev.

Dobro bi bilo, da bi naši, tu rojeni mladini izdali kake poučne knjige, ki bi jo zainteresirale o naši pretekli važni zgodovini, naših lepih krajih in naši veliki kulturi.

Zal, da ameriška javnost ve bolj malo o nas, Slovencih. Temu smo bili mi sami krivi. Če bo pa spoznala, da so Slovenci v Ameriki vrl narod in dobri državljani, potem se ne bo nobeden tu rojen ameriški Slovenec sramoval priznati, da je sin slovenskih starišev.

stališča potreben, da se na istem tudi v verskem življenju in oziru poživimo, ter utrdimo v veri naših dedov in da vedno živimo kot dobri katoličani.

To je nekaj važnih odlomkov iz govora Rev. Omana. Zatem je Mr. Grdina kot predsednik zborovanja svetoval navzočim, da si izvolijo razne odbore, ki naj bi skrbeli, da bi bila naša država Ohio na tem shodu častno zastopana; ti odbori naj bi vodili in izvrševali tudi vse priprave. Na njegovo priporočilo so bili imenovani sledeči odbori:

1. Centralni odbor za državo Ohio. Ta odbor bo skušal skrbeti, da se po vseh slovenskih naselbinah v Ohio ustanove posebni lokalni odbori, ki bodo vodili priprave in agitirali za Vseslovenski katoliški shod. V ta odbor so bili izvoljeni sledeči: John Gornik, predsednik; Andrej Slak, podpredsednik; Joe Grdina, tajnik; Mrs. Mary Hochevar, podtajnica; Frank M. Jakšič, blagajnik. Oznake ni odbor mora biti v ožjem stiku z glavnim centralnim odborom.

2. Prosvetni odbor. V ta namen so imenovane osebe iz naselbin, ki bodo nabirale gradivo za Spominsko knjigo izdano povodom shoda in isto doposlale glavnemu prosvetnemu odboru. Imenovani so bili sledeči: Za Cleveland, Rev. B. J. Ponikvar, za Collinwood Rev. Milan Slaje, za Newburg Mr. Jakob Resnik, za faro sv. Kristine Rev. Vukonić, za Lorain Mr. Joseph Svete, za Bridgeport, Mr. Michael Hochevar. Za druge slovenske naselbine še niso bili ti odborniki imenovani, kar bo preskrbel Centralni odbor za državo Ohio.

3. Prometni odbor. Odbor, ki bo skrbel, da se dobi znižano vožnjo. V to svrhu naj se pogaja z različnimi železniškimi družbami za vse ugodnosti. Ta odbor je sledeči: Mr. Leo Kushlan, Mr. John Zulich in Mr. Stanley P. Zupan.

4. Dekoracijski odbor. Ta odbor ima nalogo skrbeti za vso olepšavo, napise in drugo. V ta odbor so bili določeni za Cleveland; Ivan Zupan, Anton Plut; za Collinwood, Karol Krall, George Pančur; za Newburg, Frank Snyder, Dominik Blatnik; za Barberton, Joe Lekšan; za Bridgeport, Anton Hochevar; za Lorain, John Juhla in Mrs. Frances Tomazin. Priporoča se, da bi udeleženci tega shoda čim več nastopili v narodnih nošah, kar bo naredilo lep vtis na ameriško javnost. Narodno nošo ima v oskrbi Miss Anna Oražem iz Clevelanda.

Ker je v Clevelandu in po drugih naselbinah več pevskih društev, in ker je prav gotovo, da se bodo tudi pevci udeležili Vseslovenskega katoliškega shoda, bi bilo umestno, da bi se ti pevci skupaj organizirali. Vso stvar, kar se tiče petja se je prepustilo Mr. Ivan Zormanu.

Za glavna maršala naše skupine vdeležencev iz Clevelanda sta določena Anton Strniša in Anton Škulj.

Ker se bo za razne priprave in drugo rabilo denar, se priporoča, da naj se naredi poseben sklad za Vseslovenski katoliški shod. Vsak dar je dobro došel. Pri vsaki fari naj bi se takoj pričelo s tem skladom; tudi bi ne bilo napačno, ako bi se priredilo kako prireditev v ta namen. Imena vseh vseh onih, ki bodo darovali najmanj \$1 v ta namen, bodo tiskana v Spominski knjigi.

Da bo tudi naša K. S. K. Jednota od strani tukajšnjih društev častno na tem shodu zastopana, bodo skrbeli sledeči glavni uredniki iz Clevelanda: Mr. Anton Grdina, Mr. John Zulich in Mr. Ivan Zupan. O tem naj krajevna društva razmotrivajo na svojih mesečnih sejah.

Rojaki v državi Ohio! Vseslovenski katoliški shod se bo vršil letošnje poletje v Lemontu, Ill. Ali se ga bomo udeležili v lepem številu? Na nas je ležeče; zato naj vsak Slovenec in Slovenka skrbi, da se ga bo udeležil. In ti, Cleveland, ki se naziva ameriška bela Ljubljana, tudi Tebe kliče in vabi Vseslovenski katoliški shod. Stori svoje, odzovi se vabilu in pokaži javno, da živijo v tem mestu zavedni in verni Slovenci ter Slovenke!

Bog vas živi! John Škrabec, zapisnikar.

NA DELO ZA VSESLOVENSKI KATOLISKI SHOD!

Društva, farani po naselbinah in posamezniki kjerkoli! Prišel je čas, da apeliramo na vas, da se junaško dvignete in pokažete svoj značaj in odločnost srca in duha za Vseslovenski katoliški shod.

Čas je kratek, torej hitimo! Še par mesecev, pa se snidemo. Vem, da vsak odobrava ta shod, vendar jih pa dosti misli: "O, tako je še dosti časa, jaz se bom že pozneje priglasil." Tako se jih mnogo izgovarja. S tem pa vodstvo shoda ne more računati; treba je vedeti, treba je, da se priglasijo romarji, društva, naselbine. Še prej je pa treba, da se po farah in naselbinah izvolijo odbori, ki bodo vodili romanje. Kjer so obstoječe fare, tam so gosposde duhovniki voditelji in sklicatelji k posvetovanju, kjer bi pa duhovniki tega ne mogli storiti, naj bi za to skrbeli društva in drugi dobri katoličani, kakor je bilo že poročano.

Odbori so povsod potrebni: Treba bo preskrbeti za napise, treba bo, da se pošlje na shod bandera, zastave in vse, kar imamo v časti, da tako pokažemo ameriški javnosti, kako bogati da smo v narodnem kakor tudi v katoliškem razvoju.

Nikar ne čakajte posebnih pismen in vabil, kajti odbor ne more na vse naenkrat misliti, ker nima časa, za to bi vsi dnevi z nočmi vred ne zadostovali, da bi odbor o vsaki posebni in podrobni zadevi osebam pisal; imamo naše častno časopisje in na tega se ozirajte ter se tako ravajte. Vsak katoličan je dolžan, da vsaj deloma nekaj pripomore k tej veliki ideji, da jo vredno in častno za naš mili narod izvršimo, tako tudi v večji božji čast in boljšo versko izobrazbo našega naroda.

Kdo se ne bi zavzel za tako vzvišeno in idealno manifestacijo? Kdo bi hotel zamuditi to redko, dosedaj prvič v naši zgodovini naznanjeno tako veliko narodno demonstracijo, kjer se bodo naši rojaki srečali iz iztoka, zapada, severa in juga in to v središču Amerike na naših domačih Brezjah. Sestali se bodo pod košatimi hrasti na širni zeleni livadi tam na lemontskem hribu. To bo prav tako kakor v stari domovini, ko smo romali ure in dneve daleč v namenu, da smo se pokrepili ter poživali v duhu. Zatorej na delo! Dobre volje je treba. Ne bodimo malomarni, zaspani, ali pa ošabni. Storimo nekaj za dobro našega naroda, kar nam ne bo škodovalo.

Še enkrat ponavljam; Prvo delo je pred vami, da se odločite za udeležbo; to velja za vse naše slovenske naselbine. Vsi oni, ki so se v javnosti kedaj zavzemali za korist naroda, in ki so zmogli s peresom bodriti ljudstvo, naj se sedaj potrudijo, da napolnejo dnevno kolono našega časopisja za Vseslovenski katoliški shod. Ta shod bo nudil vse ono, kar je za današnje čase tako tudi za boljšo bodočnost in obstanek našega naroda najbolj potrebnega. Ta shod bo v vseh ozirih koristenoseb za vsakega vdeleženca posebej, prav tako kakor tudi za skupine in za našo ameriško Slovenijo.

V Clevelandu se je pred kratkim vršilo prvo posvetovanje številnih zastopnikov za udeležbo. Izvolili so se razni odbori, ki bodo v svojih delokrogih skrbeli, da bo vse urejeno. Ta odbor je bil takorekoč izbran za

državo Ohio in bo posloval tukaj v središču, v Clevelandu, kar mu bo omogočilo lahko delovanje in sodelovanje. Tako naj bi storili tudi drugod.

Sedaj se vrši posvetovanje radi cen za potovanje po železnici. Kmalu bo tudi to rešeno in ljudstvu naznanjeno, da se bo potem lahko prijaviло za udeležbo.

Zelo važno je tudi, da se pozive za one, ki lastujejo lepo narodno nošo, tako tudi za one, ki imajo kake lepe uniforme društev ali karkoli, kar bi delalo na javnost več vtisa. Pokažimo drugim, da smo bili vedno zavzeti za izvanredna dela in nastope kakor vsi drugi civilizirani narodi. Saj v mnogih stvareh še druge prekašamo, torej čemu bi tega sedaj ne pokazali javnosti, ko bo najlepša prilika za to.

Naj ponovno omenim, da se bodo jemale premikajoče (filmske) slike tega shoda, katere bo mogoče kasneje videti tudi po drugih naselbinah in celo v stari domovini. Da se vse to izvrši, je pa treba ljudi, ki se za to zanimajo. Vsakdo, ki se čuti, da je zmogel in ve, da bi lahko k temu kaj pripomogel, naj se priglasijo glavnemu tajniku tega shoda ali na kakega drugega odbornika.

Dne 6., 7. in 8. julija bo kmalu, čeravno mislimo, da je ta čas še daleč pred nami. Takoj začnimo spravljeni skupaj napise in narodno nošo. Društva pa naj sklenejo, da se korporativno udeležijo. Če pa korporativne udeležbe ni mogoča, naj se pa določi ali zbere primerno število društevnikov in ti naj s seboj prinesejo zastave, bandero in napise; na ta način bo udeležba vseeno ogromna, kajti nas je na tisoče in tisoče. Naj to za, danes zadostuje, kmalu zopet kaj več.

Anton Grdina, aktivni predsednik shoda.

REDUKCIJA PRAZNIKOV V JUGOSLAVIJI

Beograd. — Ministrski predsednik Pera Živković je izdal naredbo, ki ureja vprašanje praznovanja praznikov v držav-

nih uradih. Kakor znano, so se zlasti gospodarski krogi pritoževali zaradi neštetihi praznikov, ob katerih so počivali tudi državni uradi.

Naredba razen tega ureja tudi delovni čas v državnih uradih in predpisuje, da morajo biti državni uradi odprti dopoldne in popoldne. Posamezni predstojniki uradov so odgovorni za to, da se bodo podrejeni uradniki vestno držali predpisane delovnega časa in točno prihajali v urad.

Glede praznovanja praznikov predpisuje naredba, da praznujejo praznike državni uradniki po svoji verolizpovedi in sicer veljajo:

Za pravoslavne: Sv. Sava, en dan; Božič, dva dni; Velika noč, dva dni; Binkošti, dva dni, in krsna slava, en dan.

Za katoličane: Božič, dva dni; Velika noč, dva dni; Binkošti, dva dni; Vsi svetniki, en dan, in Telovo, en dan.

Za muslimane: Kuraban Bajram, tri dni; Ramazan Bajram, tri dni; Medvud, en dan.

Končno zabranjuje naredba ministrskega predsednika med uradnimi urami in v uradnih prostorih uživanje kakršnekoli pijače in tudi kave.

Ob enem naroča ministrski predsednik vsem državnim uradom, da se morajo uradni prostori izkoristiti kar najbolj racionalno in po možnosti nastaniti vsi državni uradi v državnih zgradbah, da se na ta način izogne država visokim najemninam. Oddajanje državnih zgradb v stanovanjske svrhe se pricipijelno zabranjuje.

Kolovrat. V župniji se je pojavila neka bolezen, morda podobna španski, ki ji je že več starih ljudi podleglo. V drugi polovici decembra preteklega leta so poleg že zadnjič omenjene Helene Zupančič umrli še: Jakob Strmljan, star 88 let; bil je najstarejši mož v župniji, Neža Dušak, stara 85 let, ena najstarejših izmed žen in Pavel Joger, star tudi že blizu 70 let.

Skupna potovanja v stari kraj. Za one, ki so na pomlad namenjeni v stari kraj, bodisi na obisk ali za stalno, je prišel čas, da prično pripravami za odhod. Pred vsem je treba odločiti za parnik in čas odhoda in potem za druge zadeve. Ker so kabine v tem času zlasti na dobrih parnikih razprodane, je treba prostor rezervirati zelo zgodaj. Da se bodo vedeli naši potniki tozadevno ravnanje, navajamo tukaj naša skupna potovanja za april, maj, junij in julij: 20. aprila—na najnovejšem, najhitrejšem in največjem parniku Francoske linije—ILE de FRANCE. Potniki gredo na parnik že na 19. zvečer. V domovino bodo dospeli ravno za 1. maj in bodo tako uživali vso krasko tega najlepšega meseca. Pišite po vsa nadaljnja potovanja jasnila glede prostorov, potnih listov, povratnih dovoljenj (permittov) itd. 4. maja—na Trst—na novem in velikem brzoparniku VULCANIA, ki rabi samo 12 dni od New Yorka do Trsta. Vsi potniki III razreda so nastanjeni v snažnih in značnih kabinah. Ta linija je najcenejša in primerna zlasti za velike družine. Priporočljiva je tudi za one, ki so radi dlje časa na morju, kajti nudi se jim najzanimivejša vožnja. 1. junija—zopet na slavnem ILE de France, ki je zaradi svojih izrednih ugodnosti zaslovel pri potovanjih po glavno skupno potovanje in zanj je že sedaj pripravljen precej potnikov. Ker bo na tem potovanju prostora primanjkovalo, je v interesu vsakogar, da ne odlašja s prijavo. Na to potovanje so še posebej vabljivi dobri pevci in godci,—toda več otem ob prvi priliki. Spremljevalec bo šel s potniki prav do Ljubljane. Pišite po podrobnosti. 22. junija—na Majesticu, ki je največji parnik na svetu, in ki pripada White Star liniji. To potovanje je namenjeno zlasti za stariše s šolskimi otroci. Otroci bodo imeli poseben "fun" in stariši so vabljivi, da se pridružijo. Potnike bo spremljal Mr. Joss. Mihelich iz Clevelanda prav do Ljubljane in Zagreba. Pišite po tozadeven tiskanih letak. 6. julija—zadnje poletno skupno potovanje—in to zopet na neprekosljivem ILE de France. To potovanje je namenjeno za vse one potnike, ki se zgodnejših skupnih potovanj niso mogli udeležiti, oziroma, ki nečejo potovati ob višku potovalne sezone. Pripomba: Ne pozabite, da mi zastopamo vse glavne pre-ocean-ske linije in da vam lahko postrežemo z drugimi linijami in drugimi parniki in ob drugem času. Potovati potom naše banke se pravi potovati v udobnosti in zadovoljnosti. Za vsa nadaljnja pojasnila pišite na PRUDENTIAL BANK (Zakrajšek & Česark) 455 W. 42nd STREET, NEW YORK, N. Y.

Janko Mlakar:

RADIO-RICET

Veliki iznajditelji prejšnjih dob so prišli pogosto do svojih iznajdb po gleh naključju. Nekaj podobnega se je pripetilo zadnje dni tudi meni na polju radio-telefonije. Prišel sem namreč čisto slučajno do povsem novega pojava, katerega še niso — vsaj kolikor je meni znano — dognali niti največji radio-strokovnjaki. Moram pa resnici na ljubo poudariti, da pravzaprav nisem jaz pravi iznajditelj, ampak moja sestra.

Stara je že nekaj nad šestdeset let, a se v kljub temu njen značaj še ni ustalil. Spremenljiva je, kakor marčevno vreme. Kar se ji je še včeraj dopadlo, to danes že sovraži, in obratno. Tako je tudi nekaj časa rada poslušala radio, zdaj ga pa tako črti, da ga še videti ne more. In prav to sovrašstvo jo je privedlo do ephalne iznajdbe.

Prva žrtev te iznajdbe sem bil seveda jaz.

Bilo je že v oktobru. Nekega dne pridem precej pozno domov. Sedem k radiu v prijetnem upanju, da vjamem še zadnje dejanje opere "Karmen," ki so jo tisti večer igrali v Rimu. Toda mesto "Karmen" se mi oglasi — mačka z zategnjenim mijavkanjem. "Kaj pa je to?" se začudim. "Saj vendar nikjer ne oddajajo mačje godbe! Kanarčke sem pač slišal z Dunaja, toda mačke..."

Nekaj časa čakam, kaj bo iz tega, toda mijavkanje je bilo vedno hujše. Bilo je, kakor bi bil imel polno mačk v sobi, in zavijale so, da so se mi kar lasje ježili.

"No, v Rimu imajo poseben okus. — Na vsopred postavijo opero, dajo pa nato mačjo godbo."

V teh mislih grem naprej v Langenberg, nato v Berlin, potem v Daventry in na Dunaj, skratka, oblezel sem vse postaje na normalnih in dolgih valovih, a povsod sem dobil le — mačjo godbo. To mi je bila velika uganka. "Povsod vendar ne oddajajo isti večer mačjih koncertov! — Od kod torej to mijavkanje? Pa se mi vendar naposled ni kaka mačka skrila v aparat?"

In res sem odprl in pogledal noter. Priznam, da je bilo to početje nespametno; toda odkar sem po vseh omarah in stolih iskal telovnik, ki sem ga imel že na sebi, iščem stvari tudi tam, kjer gotovo ne morejo biti. Seveda nisem v radiu našel mačk, a slišal sem jih še vedno. Utihihile so šele, ko sem odklopil anteno.

Drugo jutro grem takoj h gospodu Kajbizu in mu opišem ves dogodek. Nekaj časa me gleda neupljivo, če ga morda nisem potegnul, nato pa pravi:

"Morda ste pa slišali le tiste-ga mačka, ki ste ga s seboj prinesli? Saj pravite, da ste prišli precej pozno domov. Sicer imajo ljudje v podobnih slučajih mačka navadno še le zjutraj, vi ste ga pa že zvečer imeli."

"Prosim gospod," zavrnem ga ogorčeno, "to si pa prepovem. Bil sem v jako dični družbi, pri Suknarjevih, kjer smo tarikirali. Izpil sem pa cel večer kozarec kisle vode z vinom in čašo limonade s čajem. Od kod bo torej maček?" Ako bi bil slišal v radiu, kako je škis monda vjel, oba pa pagat, bi se po tisti vroči tarokariski bitki — dvakrat so mi vjeli monda, enkrat sem pa izgubil ultimo — ne čudil; toda mačke, to mi je pa docela nerazumljivo.

"Dobro, gospod profesor, pa pridem zvečer k vam poslušat mačjo godbo."

In prišel je in jo slišal. "No," zbedel sem ga, "ali ste tudi vi prinesli že zvečer mačka s seboj?"

"To je pa čudno, več ko čudno. Odkod ti glasovi? In sicer povsod, tudi v Ljubljani, kjer

prav to uro poučuje v študiju nemščino dr. Piskernikova."

Tako se je čudil gospod Kajbiz, majal z glavo, vrtil koleške, odklopil in zopet priklopil okvirno anteno. Slednjič pa pravi:

"V aparatu ni napake, torej mora biti v anteni. Priklopiva za poskušnjo lučno anteno!"

Komaj jo je priklopil, se je že oglasila mesto mačkov dr. Piskernikova. In tudi na drugih postajah sva slišala deloma predavanja, deloma pa godbo. Ko pa priklopiva zopet okvirno anteno, se bilo nekaj časa tiho, potem so se pa oglasili zopet muči, in na vseh postajah ni bilo nič drugega, kakor samo mijavkanje.

"Napaka je torej v anteni, ki sprejema le mačje glasove," pravi prepričevalno gospod Kajbiz.

"Kako si pa to razlagate?" vprašam ga jaz. "Saj vendar do včeraj nisem nikdar slišal v radiu mijavkanja."

"Jaz si sploh tega pojava ne razlagam, ker ga ne morem razložiti. Da ta antena sprejema le mačje glasove, ste se sami prepričali. Zakaj jih sprejema, pa ne vem. Mislite na Shakespearja, ki je rekel: 'Med nebom in zemljo je več stvari in tako dalje.' Prosim vas pa, da ne poveste nikomur, da ste pri nas kupili to okvirno anteno, sicer ne prodamo nobene več. Da vam jo zamenjamo, se razume samo ob sebi."

Jaz je pa nisem hotel zamenjati, marveč sem kupil drugo, "mačjo" anteno sem si pa ohranil kot neko posebnost.

Pred dobrim tednom se pa oglasi pri meni radio-amater v osebi krepkega gorjanca.

"Jaz sem Kozorepec iz Kozjega brda," je začel, potem ko je sedel, "po domače se pa pravi pri hiši 'pri Kozoglavu.' S svojimi podlistki v 'Slovencu' ste me navdušili, da sem prodal najlepšo kravo in kupil radio. Napeljal sem visoko anteno, a ne slišim drugega, kakor samo svinjsko kruljenje. Zdaj sem pa prišel k vam, da mi to razložite in mi poveste, kaj naj storim, da bom slišal tudi predavanja, petje in godbo. Kajti svinje poslušam tudi brez radia, če hočem. Pa mi ni zanje."

Lahko si mislite, kako sem se zavzel, ko sem to zvedel. Jaz mačke, Kozorepec pa svinje! Izpraševal sem ga natančneje, in povedal mi je, da je njegov najmlajši sin, slišal celo neko jutro v radiu, kako je cvilila svinja, ki so jo v sosednji vasi prav isto uro klali.

"Vidite, oče Kozorepec," pravi v naposled po dolgem umetnem odmoru — delal sem se, kakor bi globoko premišljeval — "napaka je v anteni. Napeljite drugo anteno, pa bo kruljenje prenehalo."

"Saj sem že tudi jaz mislil, da bo antena vzrok, pa sem se hotel prepričati, preden jo zamenjam. S tako stvarjo je, kakor veste, veliko dela; nevarno je pa tudi. Dobro, da imamo pri hiši še staro, pošteno rdečo marelo. S to vsaj na hvalo vašemu nasvetu v 'Slovencu,' brez skrbi zlezem na streho. Pa še nekaj bi vam rad povedal, če ne boste zamerili. Sestri, ki vam gospodinjji, recite, da ne sme imeti ljudi za norce, če so tudi kmetje in iz hribov. Najbrže vam ni nič povedala. Bil sem namreč že enkrat pri vas, pa vas nisem dobil doma, ker ste menda šli v Kamnik predavat. Tako mi je vsaj povedala vaša sestra, ko mi je odpila."

"Kaj bi pa radi od brata?" vprašala je prijazno, "morda vam lahko tudi jaz v tem postrežem."

"O nič posebnega, samo vprašati sem hotel gospoda, če naj res vzamem za anteno bodečo žico, kakor je priporočal v 'Slovencu,'" rekel sem jaz. "Nikakor ne," zasmejala se je vaša sestra, "bodeča pa že ne. Veste, brat je precej navihan, in večkrat rad koga potegne."

Tako je storil tudi z bodečo žico. Glede antene vas lahko kar jaz podučim. Vzemite gladko bakreno žico; čim bolj gladka je, tem bolje sprejema. Zato jo še dobro namažite s svinjsko mastjo, preden jo napnete!"

"In vi ste jo namazali?" sežem mu v besedo.

"Seveda sem jo, pa še kako, in to z najboljšo, tisto, s katero belimo žgance."

"Vidite, oče," povzamem zopet jaz besedo, seveda važno,

RADIO-RICET

kakor se spodobi takrat, kadar se razvozlja kaka težkoča, "zdaj je pa stvar jasna. Ker ste namazali žico s svinjsko mastjo, slišite kruljenje, če bi jo bili pa namazali z mačjo mastjo, bi pa slišali mijavkanje; kdor jo namaže s pasjo mastjo, sliši lajanje, kdor pa s koštrunovim lojem, pa meketanje, zakaj kakoršna je mast, taki so glasovi. Vi bi sestre ne smeli ubogati in bi morali žico pustiti tako, kakor ste jo kupili. Kar se mene tiče, bom že poskrbel, da ne bo več dajala takih nasvetov."

"Kaj naj pa storim z anteno? Ali naj kupim novo žico?"

"Ne, tega ni treba. Anteno denite v ričet kuhat. Te vrste jed se imenuje 'radio-ričet' in je zelo okusna, samo kuhati se mora tako dolgo, da vzame ričet vso mast z antene nase. Potem žico dobro obrišite in zdrgnjete, nato jo pa napnite."

Mož je storil, kakor sem mu nasvetoval, in ni mu bilo žal. Kajti radio-ričet mu je jako dobro teknil, "radione" mu pa, odkar je anteno skuhal, tako lepo poje, da ima vsak večer polno hišo gostov.

Ko je Kozorepec odšel, sem stopil v kuhinjo, da sem obrčunal s sestro.

"Zakaj si mi anteno namazala z mačjo mastjo?" začel sem s pozo preiskovalnega sodnika.

"Jaz, jaz..."

"Ti, ti, kdo pa drug?"

Izprva je skušala tajiti, slednjič je pa priznala. Vsa togotna, ker ni mogla zaradi mojega radia do ene po polnoči zaspati, je drugo jutro šla in mi namazala anteno. Ker je brala, da grede elektroni najrajši na bodečo žico, je popolnoma logično sklepala, da na gladko z mastjo drgnjeno sploh ne bodo šli. Varčna, kakor je, je vzela rajši mačjo mast mesto svinjske.

Lani jo je namreč ugriznila mačka, in neka žena ji je dala za rano mačje masti, češ, da se rane od mačk najrajši celijo z njihovo mastjo. Te masti ji je nekoliko ostalo in porabila jo je kot "zdravilo" za anteno.

Tako sem bil jaz deležen mačje godbe, sicer bi bil pa svinjske.

Kakor imajo samo na sebi slaba dejanja včasih dobre posledice, tako je tudi tu rodila jeza nekaj novega na polju radio-telefonije. Posledice te iznajdbe so nedogledne. Vzemite le mesto živalske masti človeško in sklepajte dalje...

NASELJEVANJE V KANADO

Ottawa, Ont. — Po širnih kanadskih preijah so se pričeli bolj in bolj naseljevati novi naseljenci. V provincijah Manitoba, Saskatchewan, Alberta in British Columbia so lansko leto priseljenci zasedli 2,500,000 akrov prazne zemlje. Kanadska vlada daje zemljišča po 160 akrov popolnoma prosto onim kmetovalcem, ki so angleški državljani, ali pa da hočejo postati kanadski državljani. Plačati morajo le \$10.00 pristojbine in zemljo obdelovati določeno dobo, potem pa ostane njihova lastnina.

—Sloveči ruski operni pevec Fedor Šaliapin je naredil z znano Paramount filmsko družbo v Hollywood, Cal., pogodbo, da bo namesto glavnega igralca neke nove slike on govoril in pel. Samo za to delo mu bo označena družba plačala \$200,000.

PIRUHI

Velika noč se bliža. Svojce v starem kraju boste najbolj razveselili, če jim za piruhe pošljite ameriške dolarje.

Slovenska North American banka Vam daje na razpolago svoj oddelek za denarno pošiljatev.

Nizke cene, točna postrežba. Izvršujemo tudi pošiljatev za stranke izven Clevelanda.

Glavni urad: 6131 St. Clair Ave.
Podružnica: 15601 Waterloo Rd.
CLEVELAND, OHIO

Premoženje blizu 5 milijonov.

BOLJE KOT BOLNIANICA

"Trinerjevo grenko vino storilo veliko dobrega. V zadnjih dveh letih sem imel situacijo z mojim želodcem vedel neprijetnosti in zaprtice. Bil sem štiri tedne v bolnišnici in bil sem skoro enak kot sem jo zapustil kot kadar sem šel na tri. Vaše grenko vino mi je veliko pomagalo."
J. McCurdy,
Woodstown, N. J.

Se ni nasmehnil skozi 5 let

KADAR PREBAVNOST POSTANE NESREČA

Velikokrat jih srečate—može in žene, ki so bili enkrat vedno veseli in prijazni, so sedaj sitni in vsakdo se jih ogiblje. Ena sama beseda vam pove vso stvar. Prebavnost, ako zanemarjena, postane mnogokrat nesreča.

Trinerjevo grenko vino ni le samo čudovita tonika za ojačanje prebavnih organov, temveč najvarnejše odvajalno sredstvo za očiščenje črev vseh ostankov — zelo lahko in naravno. Narejeno iz kalifornijskega vina, cascade, in drugih zdravilnih lubadov. Vzemite eno žličko pol ure pred jedjo in opazili boste kako vam pogreje želodec in izboljša apetit. Škrobova jedila se hitro podajo. Dobite ga pri vašem lekarnarju še danes—\$1.25.

Steklenica ZASTONJ za poskušnjo

Poslajte na Jos. Triner Company,
1333 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Ime _____
Naslov _____
Mesto _____ Država _____

ZAHVALA.

Našo srčno zahvalo izrekamo tem potom številnim našim prijateljem, ki so nam izkazali toliko tolažbe in pomoči za časa boleznin in smrti dobre soproge in matere

Katarine Jenko

ki je umrla dne 22. februarja t. l.

Pokojna je bila rojena v vasi Suha št. 25 pri Škofji Loki dne 25. novembra 1876. Odkar se je poročila, je živela v Škofji Loki (Karlovec 30). V Ameriko je prišla v novembru 1920 ter prijelala seboj svoja dva sina in eno hčer. Začetkom l. 1928 je pričela bolehati, toda se ni smatrala za nevarno bolno do zadnjega meseca, nakar nam jo je kmalu nemila smrt odvzela. Pogreb se je vršil 24. febr. ob veliki udeležbi prijateljev. Nikdar ne bomo pozabili skupne molitve Oltarnega društva sv. Ane, kamor je pokojnica spadala. Bila je tudi članica sv. Srca Marije št. 86 KSKJ. Članicam tega društva izrekamo posebno zahvalo ker so našo pokojnico tako lepo sprejeli s cveticami v rokah od doma pa do cerkve sv. C. in M. kjer so čast. g. župnik Rev. Dr. Zaplotnik opravili pogrebno obred. Hvala tudi vsem darovalcem cvetlic, posebno društvu sv. Srca Marije št. 86 K. S. K. J., dalje Mr. in Mrs. Joe Retel, Mr. in Mrs. Peter Berlich, Mr. in Mrs. Anton Završnik, Mr. in Mrs. Ciril Jenko, Mr. in Mrs. Frank Ravnikar, Mr. in Mrs. Rok Charu, Mrs. Julia Russold, Mrs. Paul Hribar, Mr. John Hafner, Utzinger Motor Co., Utzinger Employees and Salesmen, Rock Springs Motor Co., John Taylor & Allen Kemp in še veliko drugih.

Pokojno dobro soprogo in mater priporočamo vsem v molitev in blag spomin. Naj v miru počiva!

Bela žena, smrt nemila žrtev si izbrala je. S koso svojo zamahnila, s tugo nas navdala vse.

Ljuba mati, draga žena se ločila je od nas; zadnja ura smrtna njena je odbila za ves čas.

V grobu tihem tamkaj sniva večno spanje že sedaj. V miru božjem naj počiva, večna luč ji sveti naj!

Zalujoci ostali:

JOHN JENKO st., soprog,
NICK JENKO, JOHN in FANNIE JENKO, J. in KATIE JENKO, otroci.

Rock Springs, Wyo., 5. marca 1929.

F. KERŽE,
1142 Dallas Rd. N. E.
CLEVELAND, O.

K. S. K. J. Društvom:
Kadar naročate zastave, regalije in drugo, pazite na moje ime in naslov, če hočete dobiti najboljšo blago za najnižje cene.
Nadžiti in vzorci ZASTONJ!

Za Veliko Noč

Nakazila v dinarjih, lihah in dolarjih odposiljamo vedno z najhitrejšimi parniki in preko najboljših zvez.

Za pravočasno izplačilo se obrnite pravočasno na —

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street
New York City

BABBLES

Dedicated to the Misses GEE DEE

TODAY'S TRUE STORY Some Travelogues (Travel Hags) From Waukegan. (By a Traveling Salesman) (Continued from last week)

Following is one of the letters sent to the perfume contest. Miss Lorraine Kalcic (eight years old), of Joliet, Ill., has "sensed" the "scent" of our contest. Read: The Magic Perfume. As Mr. John Smith was left off the ship with a school of rare perfume, at Black Island, he was met by a flock of cannibals. They must have been waiting for someone like him for they seemed to be hungry. One had a kettle, another a cooking book and the rest were armed ready to spring upon him as he stood there waiting for them to approach. He thought, "I shall save my life by giving them a scent of my perfume." As he deluged them with it, they were indeed intoxicated by its fragrance. It was something unheard of by them. He was their best friend after that so they lived happily ever after. Gee Dee's note: Very good Miss Lorraine, you hit one right chord when you said "intoxicated by its fragrance." I took one whiff of the aqua perfuma (in the fancy bottle) and believe it or not, I am not over it, yet.

BRIGHT SAYING OF CHILDREN

By X-Ray

Two women make a crowd and three make trouble. "James" Zefran says: "Applesauce! One woman makes trouble." "Putz" Zabkar chimes in with: "Three raise..." "Jando" Gottlieb closes it with: "You're all wet. One woman can do that, too."

"Doc" Korenchan: "You find great characters in Scott and Austin!" "Butch": "Yes, and I've met a few in Waukegan, Joliet and South Chi."

Something to think about: Last week a fellow asked a girl to marry him and she refused. To punish her he married her mother and she became his daughter. A few days after, his father married the girl and he consequently became the fellow's son. Yet the girl being the fellow's father's wife is his mother. Moreover, the girl's mother being his mother must be his grandmother. But she is his wife and since he is his grandmother's husband he must be his own grandfather. Isn't it so?

College Life: John Jr. (Telegram): "No mon. No Fun. Your son." John Sr. (Return): "That's sad. Too bad! Your Dad!"

The Tournament Blues: There's a girl in Waukegan That I can't seem to forget. Though for weeks I haven't seen her face, It's in my memory yet.

Her eyes were deepest hazel, And her hair was raven black. But she tried my sapphire ring on And forgot to give it back.

Composed by "Wally" Smyth, assisted by the three Musketeers, "James," "Putz" and "Jando." Also "Hank" Had, and "Bugs."

"Kornuts": "Did you take a shower bath?" "Bida": "No. Is there one missing?"

Dear Anna: "I felt woozy the other day and went to me pet medicine man. He said I had a cold in the head and he couldn't see it unless I stood in the light. What did he mean?"—Extract from "Jando's letter to Anne."

Ode to a Girl every man is looking for: Lives there a girl Who performs the feat Of answering "No" When asked to eat?

The Man without a Still: Breathes there a man with soul so dead Who never to himself had said: This is my own, my native land, Of its effects I'll warrant you.

Weather Report: For rent, 6 room-store, heated-flat, elec. refrig. L-1221.

People in New York are satisfied to live there because it is a big town. In Los Angeles because of the climate, but in Chicago because they are just satisfied to live.

The best way we know to get oneself in solid is: Drink some of this bootleg whisky.

Dear people: Did you ever wonder why Sherman marched down to the sea? Well, it seems he had burned his breeches behind him. I tell you in a case like that most anyone would hunt water.

Last night I went to see my girl But a car was parked under her light. I couldn't see her 'cause on the car Was a sign that said "Willis Knight."

One of the "Bugs": "Well, now that your boy is going to high school you ought to buy him an encyclopedia." Turk: "I'll be darned if I will. Let him walk like I did." Lovers play, while husbands work.

ALL NATIONS EXPOSITION

Articles Will Be Exhibited in Representative Backgrounds. The Slovenian exhibit for the All-nations Exposition at Public Hall, March 18-23, is progressing very nicely. The committee in charge, headed by Mrs. J. W. Mally, reports that a number of articles are being brought together this week.

All articles to be exhibited are being stored at Dr. Mally's office, 6411 St. Clair Ave., until March 17th when they will be transferred to the Slovenian booth at the Public Hall. A Slovenian table is still needed and if anyone knows of one, please notify Mrs. J. W. Mally at Kenmore 3097-J. Any other article, no matter how small, will be gladly accepted for the show. All you have to do is to call the above number or bring your article direct to Dr. Mally's office.

All articles will be carefully guarded before and during the exhibit, and will also be insured. Furniture, costumes, lace and wood carvings make up the larger part of the exhibit. A Slovenian peasant Cottage of two rooms is being painted as a background for the articles to be displayed.

Admission will be 50 cents to this show of shows, the first of its kind to be held in Ohio. A souvenir booklet will be given to everyone who attends. The spacious auditorium with the exhibits of the various nations will bring part of the world's art to Cleveland.

The Cleveland Sokols will also give an exhibition of gymnastics, sixty men and women taking part in the program. Other nations are contributing dances and singing to the program each night.

The thirty groups which will be represented in this exposition will display thousands of articles, many of them being priceless. It will be a big show in a big hall, and will be staged in a big way. Don't fail to attend.

SOUTH CHICAGO

I have been requested by the officers of our lodge to inform all the members of the St. Florian K. S. K. J. Booster Club, that the lodge will hold its annual Communion on Sunday March 17th, at 8 o'clock Mass at George's Church. The members are to meet at 7:30 a. m. in St. George's Church Hall, and then the lodge will take place Sunday, March 17th, where they will receive Holy Communion in a body. This Communion is to be held in the same order as the one last year; remember, when over 125 of the members were in attendance. Let's make it at least 150 this year, and 100% attendance from the Booster Club. Rev. Father Leo will preach the sermon at this Mass.

On Easter Sunday, March 31st, the St. Florian K. S. K. J. Booster Club, will give its second annual Easter Time Dance at St. George's Church Hall, for the benefit of its athletic fund. Tickets can be had from any of the officers of the Club, so you Boosters, who did not receive any, kindly call for them and don't forget to keep boosting for this affair. You all know the great success our first annual dance last year turned out to be, so let's make this one bigger and greater; and while we are on the subject the usual hearty invitation is extended to all the older members of the society to give us a hand by being present, and also to all of our out of town friends from Pullman, Waukegan, Chicago, Joliet and elsewhere.

It is with the deepest sorrow and regret that we announce the death of one of our staunchest and enthusiastic boosters, Mr. Samuel Bertch, who was killed while at work, March 8th. Sam was always a true member of our Club and was captain of the St. Florian No. 44 team No. 3 that bowled in the recent K. S. K. J. Tournament at Waukegan. We extend our deepest sympathies to his family, and may he Rest in Peace.

St. Florian K. S. K. Booster Club, Joseph Kucic, President.

Blessed Virgin of Help Society, No. 78, Chicago, Ill. Regular monthly meeting of our lodge will take place Sunday, March 17th, 1929, at St. Stephen's Church Hall, 22nd Place and Lipcoin St. Beginning at 2 p. m. sharp. If the young ladies of our lodge will attend this meeting, a "Tennis Club" will be organized. So girls and young ladies of our lodge, come to this meeting in a body. You won't regret it.

Fraternally yours, Julia Gottlieb, Secretary.

The St. Aloystus lodge No. 47 of Chicago, is going strong for bowling. The lodge consisting of four teams, has reserved the St. Stephen's alleys for every Tuesday evening, from seven o'clock on. Brother John Gottlieb, the secretary states: "The interest in bowling is so intense, that in due time, we will be obliged to reserve the alleys for several nights a week to accommodate our enthusiastic bowlers." On Chicago!

Don't delay! Devote a few minutes of your time to the "best article" contest. We want to know what you think of our Union.

Bowling in Waukegan

First Annual Mixed Doubles Tournament Huge Success.

The Twin-City Booster Club presented another real evening of enjoyment to its members, in the form of a mixed doubles tournament. Twenty-four couples competed. Two games were rolled across four alleys and the following scores decided the club champions for the 1928-29 bowling season:

Table with 2 columns: Name and Score. Rows include V. Cesnovar, M. Japel, F. Novak, H. Podboy, J. Drassler, M. Suhadolnik, F. Artac, H. Kolens, J. Mosina, F. Opeka, M. Slana, E. Ogrin, and T. Dolence.

High Games Outside of Averages:

Table with 2 columns: Name and Score. Rows include M. Slana, E. Ogrin, and T. Dolence.

JOLIET WINS AGAIN

T. Versacy Registers 658 as His Team Gathers Margin of 15 Pins Over Chicago.

In the last of a home and home series between Chicago K. S. K. J. bowlers, under the direction of Tony Muha, and Joliet K. S. K. J. bowlers led by J. Nemanich, the Chicago team was defeated for the second consecutive time. The games were rolled on the Windy City Alleys at 48th and 22nd Streets, February 24th and proved to be more interesting than the first match which was rolled at Joliet a few weeks ago.

Joliet won by a margin of only 18 pins, the final result being decided in the last game by the two anchor men. It was a great game and kept Joliet's record of not being defeated in a match game this year, clear. The Joliet boys have several more match games to play within the next few weeks. The results will be published in these columns.

J. Volk of Chicago was in top form, getting a 244 score in his first game and finishing with a total of 635. T. Muha was close behind with a 611 total and a high game tally of 226. "Jack Pot" Tony Versacy of Joliet covered himself with glory by toppling the pins to the tune of 22, 25, 206, for a total of 658 and an average of 219. Good work Tony! "Brass" Music had a total of 592 for the three games, while the rest of the bowlers gave a good account of themselves.

Table with 2 columns: Name and Score. Rows include T. Muha, Bicek, Pichman, F. Muha, J. Volk, and Totals.

A FEW "KIDS"

Dear Voice plus the smile: All who know me know that it does no pay to challenge me, therefore the kibose are skidding on their way to you. Here is the recipe: Boil them in hot water for 20 minutes, but be sure you do not burn the water. To aid in digesting them I would suggest a good dose of castor oil for a wash. Ho! Ho!

The kibose I am sending you are absolutely odorless. To be sure, you will not smell them, but your friends will have all they can do to keep on their feet. While attending school I was often sent home (the teacher said that I was too much for her nasal organs).

Altho I am a typical Slovenian, I am ashamed to admit that I do not know what "zovca" means. Will you please explain in the next issue? If you decide to send me some, please enclose the directions for using.

I have ordered my ward and have already engaged a pretty red-head for a nurse. So, go ahead! I'll take it, although I have promised not to take anything from amateurs. We boys would surely love some competition from the "weaker sex"—are we going to get it?

Attaboy Apple Sauce! You certainly know your vegetables. Do you know how apple-sauce is made? No? Well here—There is a little boy sitting on the Mountain top, Throwing apples at the jagged rocks. (That gives apple-sauce).

JOLIET NEWS

(By J. Nemanich)

Here's news that will be of interest to Joliet fans and boosters. Joliet was awarded the 1930 K. S. K. J. bowling tournament at the regular meeting of the Midwest Bowling Association of the K. S. K. J. This will be the leading sports event for Joliet next season and it is hoped that it will turn out to be the success like the last Waukegan tournament. Twenty teams for Joliet will be our goal. Let's get that Booster Club going!

Members of the St. John the Baptist lodge No. 143 are requested to attend the regular monthly meeting next Tuesday, March 18th at Slovenia Hall, downstairs. Meeting will begin at 7:30 p. m. for there are matters of importance to be discussed, announces Steve Vertin, the secretary.

In last week's league games of the St. John the Baptist lodge, the leaders captained by J. Nemanich took the odd game from Steve Vertin's third-place team. This was a hotly contested match, Nemanich taking the first game by five pins, the Vertins winning the second by ten pins and the Nemanichs taking the third by eight pins. It is these close games that keep up the interest and enthusiasm in league games. The Versacys took the odd game from the last place Prussy. In this series, the teams for the last game, Joe Pruss anchor beat Verschay by one pin. It's a great sport, this bowling. Joseph Zalar bowling with Nemanichs had a great night, getting scores of 180, 175 and 297. Mr. Zalar takes interest in bowling and is a big booster. Keep up the good work Mr. Zalar!

Another bowling booster is our good old friend Jack Segs, the retired meat merchant. He is seen regularly giving his hook the once over down at the Hub alleys. Mr. Segs is developing into a great bowler. Great stuff, Jack!

How about a little one-day tournament among the K. S. K. J. lodges for the championship of Joliet? What do you bowlers think about it? Lately there has been quite a few friendly discussions as to who has the best team in Joliet. Here is a chance to settle it. If any of the other lodges are interested, notify me at once, for the time is short and the baseball season will soon be here.

Oh my dear darling Mother, Some day this earth I will be leaving. I am fading away each day, On account of worry and grieving.

I am doing my best on this earth. Since you and I were departed, Oh meet me by the gates of heaven And never again will we be parted.

All you dear ones on this earth, Do not mourn for me, When my stay on earth must end, When life has ceased to be.

And when I'll bade this word adieu, And be welcomed into the next, And all my friends I know are true I'll be lying in my grave "At Rest."

By Miss Cecilia Susteric, Bridgeport, O.

Waukegan Business League Final Standing. Svet's 37 26 587 Ogrins 35 28 556 Opekas 35 28 556 N. S. B. & L. A. 34 29 540 Cepons 34 29 540 Drassler's 28 35 445 Comrades 26 37 413 Momna's 23 40 365 High Series: Ogrin's 2790 High Game: Mozina's 1003 High Individual Game: T. Moran 254

Sign in Restaurant. Patrons will please refrain from bringing liquor on the premises in order to save embarrassment to other patrons who have been unable to secure any.

SMILE-O-METER

Original & Adapted Dox Krax

The "boys" from Chi are strong for spais. It shows that they are right in style. Doesn't "James" look nifty in them? I wonder how many really recognized yours truly when he appeared incognito at the Waukegan Recreation Center. Try and recall some of the faces you had seen and you might guess right.

The Finance Committee: Opeka, Gospodarich and Zulich were seen placing enormous bets. There were as many as three coco-colas at stake on the results of the "past forty" event.

The only complaint heard was that of Joseph Zalar. He said he did not have such a rip-roaring time due to the fact that only fifty-three girls asked him for a dance. Joe, you must be slipping!

"Bill" Kompare was seen in an "iron hat" and the "boys" made a rush for him. Dox? No, he claimed it helped him with his Israeli clients. When they heard that one they looked elsewhere for Dox.

Visitors at Berwyn: "Isn't she cute and the exact picture of Joe?"

Dear V. L. M.: I was surprised to learn that my verdict favoring "The Old Sport" surprised you. Well, such is life, one big surprise after another. As to me being an assistant editor, I wish to take exception to that statement. I am only a weekly contributor. I take the trouble to gather material that I think will interest some of the readers.

I use my own pen ink, stationery and two-cent stamps. Get no pay. Whether I succeeded with my column the readers alone can tell that. But if I was the indirect cause of bringing one smile to a brother or sister I feel amply repaid.

True for you, V. L. M., as member of the Grand Carmolian Catholic Union we should not encourage backbiting. The article signed by "The Critic" was inserted in my column only at his special request. Such words as "styster" editor in referring to the good "The Old Sport" were omitted to take the sting out of the blow struck. He invited trouble and he got it.

Yes, "The Critic" expressed himself to be sure, but so did the "Chi Lass," and that not in a gentlemanly and lady-like way as befis K. S. K. J. members. So is there any wonder now? As the expression so the retaliation?

Be assured, my dear V. L. M., that I will positively not publish any more such letters and as soon as "The Critic" or any offended reader desires it my column will "close shop" and the space formerly used offered to him or her.

Fraternally yours, Dox Krax.

St. Joes of Waukegan were scheduled to tackle the Chicago St. Stephen's quintet last Sunday, March 10th, at Waukegan.

On Sunday 17th of March Joliet will travel to Waukegan with their basketeers. A great game is expected.

Arrangements are pending for another Joliet-Waukegan game which will probably be staged on Saturday March 23rd at the De La Salle gym of Joliet, Ill.

The Struglers A. C., a Cleveland S. N. P. J. organization won the third game of a three-game series and annexed the Class A Mury League title when they outpointed the Latimer-Morrison Fords, 38 to 30. The game was played before a record crowd at the St. Clair Bath house, last Saturday night.

Bethlehem, Pa., Y. M. C. is still itching for a game. A game staged between the victorious S. N. P. J. Struglers and a K. S. K. J. team would do much to make things hum. How about it K. S. K. J.? That means Bethlehem, Waukegan, Indianapolis, Chicago, Joliet, Barberton and Cleveland.

Again we wish to inform you that the April 2nd issue of the Glaslo will carry a four-page English section. We hope the young folks and the English-reading members will take advantage of this opportunity to show the senior members that four pages are not enough to cover the activities of our youth.

We can easily compile four pages, but we want something interesting. This can only be accomplished with the cooperation of our readers. If you have anything of interest, send it in.

At this writing we wish to thank all the members and the few members of the supreme board who have already obliged us with articles for our anniversary issue. We hope the rest will follow soon, so as to give us the required time for compilation.

"Lefty Joe" (with chest out): "She is cute and looks like me."

Chicago Gangster Song: "I Go Boom and You Faw Down!" Sign in a garage at Waukegan: "Don't smoke round the tank! If your life isn't worth anything, gasoline is!"

Perhaps the old-time sweetheart just seemed sweeter than a modern sweetie because you never saw her cut loose and eat.

A lot of men can take a drink of liquor and then let it alone, but what this nation needs is men who can take a drink and let a car alone.

The tee is that little thing the ball sets on. The tee-tee is that little thing the amateur yearns to use his club on. How about it, "Smiles"?

"Boys are learning to cook, also." Yes; but why drag in that last word?

Most of us are satisfied with our lot for the same reason that Adam didn't yearn for electric lights. We don't know what we're missing.

Members of the St. John the Baptist lodge No. 143 are requested to attend the regular monthly meeting next Tuesday, March 18th at Slovenia Hall, downstairs. Meeting will begin at 7:30 p. m. for there are matters of importance to be discussed, announces Steve Vertin, the secretary.

In last week's league games of the St. John the Baptist lodge, the leaders captained by J. Nemanich took the odd game from Steve Vertin's third-place team. This was a hotly contested match, Nemanich taking the first game by five pins, the Vertins winning the second by ten pins and the Nemanichs taking the third by eight pins. It is these close games that keep up the interest and enthusiasm in league games. The Versacys took the odd game from the last place Prussy. In this series, the teams for the last game, Joe Pruss anchor beat Verschay by one pin. It's a great sport, this bowling. Joseph Zalar bowling with Nemanichs had a great night, getting scores of 180, 175 and 297. Mr. Zalar takes interest in bowling and is a big booster. Keep up the good work Mr. Zalar!

Another bowling booster is our good old friend Jack Segs, the retired meat merchant. He is seen regularly giving his hook the once over down at the Hub alleys. Mr. Segs is developing into a great bowler. Great stuff, Jack!

How about a little one-day tournament among the K. S. K. J. lodges for the championship of Joliet? What do you bowlers think about it? Lately there has been quite a few friendly discussions as to who has the best team in Joliet. Here is a chance to settle it. If any of the other lodges are interested, notify me at once, for the time is short and the baseball season will soon be here.

Oh my dear darling Mother, Some day this earth I will be leaving. I am fading away each day, On account of worry and grieving.

I am doing my best on this earth. Since you and I were departed, Oh meet me by the gates of heaven And never again will we be parted.

All you dear ones on this earth, Do not mourn for me, When my stay on earth must end, When life has ceased to be.

And when I'll bade this word adieu, And be welcomed into the next, And all my friends I know are true I'll be lying in my grave "At Rest."

By Miss Cecilia Susteric, Bridgeport, O.

Waukegan Business League Final Standing. Svet's 37 26 587 Ogrins 35 28 556 Opekas 35 28 556 N. S. B. & L. A. 34 29 540 Cepons 34 29 540 Drassler's 28 35 445 Comrades 26 37 413 Momna's 23 40 365 High Series: Ogrin's 2790 High Game: Mozina's 1003 High Individual Game: T. Moran 254

Sign in Restaurant. Patrons will please refrain from bringing liquor on the premises in order to save embarrassment to other patrons who have been unable to secure any.

Tolminci

ZGODOVINSKI ROMAN
SPISAL IVAN PREGELJ

(Nadaljevanje)

V mrzli, svetli mesečni noči je pobral onemoglo žensko Janez Gradnik na poti sredi Dobrav. Zmrznila bi bila, da je ni slučajno našel. Spoznal je za začudenjem Tončko in jo vzel kakor otroka na roke, ki je kot otroci ihtela:

"Boli, boli, boli!"

Potem je bledla in ni vedel, kaj ji je. Bilo je zimsko in Soča pod Prapetnom je bila rahlo narastla. Vendar je mladenič zabredel v vodo, da bo s svojim bridkim bremenom prej doma. Do pasu mu je šla voda, a stal je in bredel varno. Visoko je privzdignil breme na svojih rokah, čisto na prsi pod obraz, skoraj ob lice, da so šle njegove ustnice mimo njenih. Čudno se je tedaj bolnica ukopajila. Nasmehnila se je trudno in šepetnila:

"Janez!"

"Tončka, ali me poznaš?"

"Ne poznam, ne poznam," je trdila, a se blaženo smejala. "Tebe ne izdam! Ne izdam!"

Prevzet od ganotja je sklonil fant glavo in poljubil deklico na pekoče čelo.

Ubogi Vidučev Tone! Če bi bil to vedel, njen ženin...

Golja je zmajal z glavo in pokazal na Gradnika.

"Pa kdaj torej?" je hotel vedeti Munihi.

"Leskov križec je znamenje," je dejal Gradnik. "Tristo mož si ga je pod srjaco privezalo danes. Jutri jih bo trinajst sto. Kadar ga bodo vsi, začnemo."

"Box je govoril!" je prikimal Andrej Laharnar.

Od vasi do vasi, od hiše do hiše je šlo, kako je umrla Lužnikova hči in kaj je pretrpela Kraguljeva Tončka. Sicer pa je postalo prečudno tiho na Tolminskem. Zime in zmrzali so šle v deželo. V hiše so prihajali sli, ki se niso nič kaj hoteli meniti z ženskami, temveč so jemali moške na stran. Nereditko krat se je zgodilo, da je tedaj potožila sosedica sosedu:

"Kakšna vera pa je zdaj, da vsi naši moški lesene križce nosijo?"

"Ježeš, naša dva večja tudi," se je čudila ogovorjena... župnik Murovec je tedaj vabil svoje župljane k sebi in jih učil. Tisti dan je dejal:

"Ljudje, pamet imejte! Takole berem pod sedem in dvajseto glavo, da je strašna kazen za upor ali rebeljon."

Sivolajši duhovnik je vzdihnil, potem jebral:

"S tem, kdor bi v deželi ali državi, v oblasti ali okraju namenoma in hudobno pregovarjal ljudi, naj se upro, in bi mu to dokazali, ta naj se kaznuje po velikosti in razmerju svoje krivde tako, ali da se mu odseka glava, ali da se kaznuje s šibo, ali da se izžene iz dežele in okraja, iz sodnije, iz mesta, iz trga in vasi, kjer je prigovarjal k upor."

"Ali ste slišali?" je vprašal nato.

"Slišali," je potrdil Anton Božič.

"Kaj deste?"

"Galjotska pravica, galjotska postava," je rekel Božič.

"Moj ključar pa cerkovnik," je vzklilnik Murovec, "pa tako govori. Puntča se, Božič!"

"Se ne, hvala Bogu!" je odvrnil ta vedro.

"Z ubijanjem ste začeli," je vzklilnik župnik.

"Tonina ni zadušil punt, ga je lastna tatvina," je dejal Božič.

"Kdo ga je?" je vprašal župnik.

"Bog ve. Pravijo, da Lapajne, pilakar."

Župnik Murovec ni rekel nobene več...

Ura je bila štiri zjutraj, ko so se šele dvignili možje, ki so vso noč presedeli v zborovanju pri Kraguljevih na Modrejcah. Bili so to stari "jogri tolminske pravice," bili so župani dvajsetih občin in pooblaščenici vseh večjih vasi okoli Tolmina. Kakor očaj je bil med njimi šime Golja. Poslavljal se je. Še za kratak čas do bolj gorke pomladi, je rekel, da se vrne čez mejo. Saj zdaj vejo kaj in kako, imajo svojo postavo in svoj red in svoje geslo.

"Menjati ga je treba," je rekel dušec se od zalitih pljuč domačin Lovrenc, "biriči vedo zanj."

"Naj vedo," je rekel Martin Munihi.

"Ne, bodimo skriti," je ugovarjal Kobal. Tedaj je zaječala ob bolnem Lovrencu teta Polona, dramača se iz kratkega spanja. Planila je kvišku in pričakovala strmela. Možje so utihnil in gledali z začudenjem nanjo.

"Prihaja," je začela vpiti žena. "Ali ga ne slišite? Odprite mu. Zebe ga. Odprite mu, da vas bo rešil. Z leskovite so ga, on pa vas bo odrešil s križem in svojo krvjo..."

Ni še dogovorila, ko je zunaj udarilo na vrata. Nekdo je klical:

"Čebele!"

"Prišel je," je blodila žena. "Spreglejte, spoznajte ga!"

V sobo je stopil tedaj Janez Gradnik z onesveščeno domačo hčerjo na rokah. Obleka se je lomila na njem v pasu, ker je bila zmrznila. Dekle mu je blažnelo v naročju:

"Ne izdam ga, ne izdam ga!"

Janez je povedal kaj in kako. Kakor en mož so vstali uporniki.

"Mera je polna!" je vzklilnik Martin Munihi.

"Moj sin Janez!" se je čudno opokojila teta Polona.

"Tu sem, mati!" je dejal Gradnik.

"Si torej le vstal?" je verjela ženska v blodnji, da je bil umrl.

"Sem," je rekel, "pa ubogo sestro sem našel in jo na roke vzel. Toplilo so jo kakor mene in vrgli v noč."

"Mera je polna!" je rekel glasneje kot prej Martin. "Začnimo!"

in naj pazi nanj.

Saj pazi, je rekla, nič takega ne vidi, le skrili ne more fant, da se nekaj godi in je tudi on zraven. "Lejte, gospod! Svetlinjo Matere božje je anel, pa nosi zdaj leskov križec pod srjaco."

(Dalje prihodil.)

Dragoceno zgodovinsko pero.
New York. — Pero, s katerim je pokojni predsednik Abraham Lincoln leta 1862 podpisal znamenito emancipacijsko proklamacijo (za odpravo suženjstva) je te dni kupil na neki javni dražbi Mr. Gabriel Wells za svoto \$2300.

Gasili požar s pivom.
V mestu Portland, Oreg. je dne 27. febr. t. l. na pomolu Pacific parobrodne družbe nastal velik požar. V sled hudega mraza niso mogli rabiti vode za gašenje. Ker je bilo pa istočasno na pomolu več sto sodov "near" pive, so to pijačo vporabili pri lokaliziranju ognja.

Papež bo obiskal Lurd in Palestino.
Rim. — Sedaj, ko je papež zopet svoboden in mu je bila po preteku 60 let zopet priznana nekdanja posvetna oblast, nova Vatikanska dežela, se je sv. oče odločil, da se bo najprej podal v znani Lurd na Francoskem, zatem pa namerava obiskati še mesto Jeruzalem v sv. deželi.

Preveč jetnikov.
Joliet, Ill. — V tukajšnji Stateville državni ječi se številno jetnikov vedno bolj množi. Začetkom febr. t. l. je znašalo skupno število istih 3,146. Ravnatelj kaznilnice Green bo naprosil državno zakonodajo, da mu dovoli \$1,200,000 za povečanje kaznilnice.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Horjul, 18. februarja. V petek 15. febr. se je mudil pri domačem županu Matevž Končan, posestnik iz Šent Jošta nad Vrhnico. Med četrti in peto uro popoldne se je vračal domov. Izbral je bližnjico, ki drži po strmem bregu v dolino do njegove hiše. Še tristo korakov, pa bi bil doma Zasnežena in neprehojena steza je peljala čez drčo, po kateri spuščajo drva. Semkaj je nanesla burja snega na debelo. S svojimi stopinjami je Končan najbrž sprožil plaz, ki ga je nesel globoko doli do potoka ter ga pokopal pod seboj. Njegova žena je mislila, da je mož ostal pri županu, da pomaga pri delu. Ko so ga pa domači v soboto zvečer zopet zaman pričakovali, so začeli slutiti nesrečo. V nedeljo dopoldne so ga potem našli mrtvega zakopanega v snegu. Zapustil je ženo in štiri male otroke.

Na lovu zmrznil. Šele sedaj smo prejeli poročilo o smrtni nesreči, ki se je pripetila pred dnevi zapriseženemu lovskemu čuvaju Francu Sivki v Št. Vidu pri Grobelnem, Franc Sivka, sin posestnika in gostilničarja v Št. Vidu, je odšel na debeli četrtki, 8. febr., na lov na lisice v svoj lovski revir. Nazaj ga dolgo ni bilo in v bojazni, da se mu ni pripetilo kaj hudega, so ga šli iskat. Šele na pustno nedeljo ga je našel lovski nadzornik zmrzajenega v gozdu. Puška je bila prislonjena na smreko, Sivka pa je ležal zmrznjen v snegu. Truplo je bilo od silnega mraza že krhko in ko so hoteli sneti klobuk z glave, se je odtrgal s klobukom še šop las. Sivko je najbrže premagala lovska strast, da je v snegu in mrazu tako dolgo čakal, dokler ni zmrznil.

Beda v Sarajevu. V področju sarajevske mestne občine dobiva ubožno podporo iz mestne blagajne 1627 družin.

Plaćilo sveta. V Subotici je umrl pred kratkim bivši odvet-

nik dr. Dušan Petrovič, nekdanji voditelj Srbov v Vojvodini. Pred vojno je žrtvoval vse svoje znatno premoženje v srbske narodne namene. Umrl je popolnoma pozabljen v ubožnici.

Štirje roparji obešeni. Prpič Mali in njegovi pajdaši, ki so bili dne 20. febr. v Zagrebu obešeni, so izvršili 37 raznovrstnih zločinov, pri čemer so naropali 213.478 dinarjev gotovine, za 168.470 Din raznih vrednosti, večjo vsoto dolarjev, frankov in zlatnikov. Pri tem so napravili 13 roparskih umorov. Pavel Prpič Mali je bil star 25 let, po poklicu delavec iz Dolja, občina Karlobag; Miho Vrbanac, ki je simuliral blaznost, 32 let, kmetiški sin iz Jame, obč. Stankovci; Nikola Brdarič, 32 let star, kmet iz Maje, obč. Glina in Marjan Krmpotič, delavec z Reke.

NE NOSI PASU ZA KILO

STUART-OV ADHESIF PLAPAO — PADS, se razlikuje od pasov za kilo — to je mehanično-kemikalno zdravilo — napravljen, da drži mišice silne in leči kilo, ker se "PLAPAO" ne prestopi samo na prizadetem mestu, se ne drgne in ni nevarnosti, da bi izdrknilo.

NOBENIH JERMENOV, ZAPONK ALI PERES NI POLEG.

Mehko kakor baržun — lahko za nositi in malo stane.

Skoro čert stoteletja je zadovoljilo že tisoče ljudi, ne da bi jim bilo treba ostaviti delo. Zapriscenih izjav in zahval imamo veliko množino. Prirodno zdravilo, ki vas izleči, ne da bi bilo treba nositi pasu. To zdravilo je dobilo "Gold Medal in Grand Prix" Poskusite PLAPAO poskušajte pošljemo brezplačno, pišite na **ZASTONJ** spodnjega kupona — še DANES.

PLAPAO CO.
2443 Stuart Bldg., St. Louis, Mo.

Name

Address

ZASTONJ — POSKUŠNJA PLAPAO — ZASTONJ

HISA NAPRODAJ
na 1024 Wilcox St., Joliet, Ill.
Zaradi smrti mojega moža prodam hišo (brick veneer). Hiša je velika za dve družini, obsega zgoraj 4 in zdolaj 5 velikih sob, cementna klet 8 čevljev visoka, deževna in mestna voda, garaža za dva avta, sadno drevje, jabolka in hruške vsako leto obrodijo, zraven tega je še ena prazna lota. Nahaja se v lepem kraju. Pred hišo gre poulična kara (Wilcox) in ob strani gre pa Ruby St. bus. V bližini je iraka cerkev sv. Rajmonda.

Proda se vse skupaj za \$9000., sama hiša brez lote \$8000. Kupi se lahko na obroke po dogovoru.

Oglasite se pri lastnici: Mrs. E. Wardjan, 1723 Clement St., Joliet, Ill. ali pa pri: John Wardjan, 1028 Wilcox St., Joliet, Ill.
(Advert. No. 11, 12, 13)

Moške obleke
Po meri izdelane samo
\$25

CISTA VOLNA — PURE WOOL
Mi vam izdelamo krasno obleko po meri za samo \$25.00. Velikanoč se bliža, sedaj je prilika. — Ne odlašajte.

\$25 samo \$25

JOHN MOČNIK
KROJAČ
6517 St. Clair Ave.
Rand. 3131
Cleveland, Ohio

ZUŽEMBERČANI, POZOR!
Naproday je po ugodni ceni Vehovčev mlin (Fzolarjev) v Žužemberku, na Dolenskem. K minu spada tudi vsa pristava z moderno urejenimi gospodarskimi posolji. Za naslov, kako in kaj, vprašajte ali pišite na upravništvo tega lista.

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE in ZLATE ZNAKE
za društva ter člane K. S. K. J.
izdeluje
EMIL BACHMAN
1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill.
Pišite po cenik!

SEMENA
V zalogi imam najboljša poljska, vrtna in cvetlična semena. Pišite po brezplačni cenik. Blago pošiljam poštne prosto.

MATH. PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

Popolna razprodaja Lubasovih harmonik za svojo lastno ceno.

Imam na zalogi še kakih 20 nemških, kranjskih in hromatičnih harmonik kakor tudi posamezne glasove s štimitoki in basji vred.

Da sem se odločil opustiti zalogo harmonik, katero sem imel od leta 1912 naprej, sem moral imeti dovolj tehten vzrok. Pišite na:

ALOIS SKULJ
72-23-05th Pl.
Brooklyn, N. Y.

Lepe tiskovine
za vaša društva, za trgovce, posameznike, za vsakovrsto priredljivo dobite vselej
po nizkih cenah
v prvi slovenski unikatni tiskarni v Zjed. državah, kjer dobite ob vsakem času raznolike in
točno postrežbo
Se priporočamo društvom, rojakom, trgovcem za vse prilike. Prevzamemo največja kot najmanjša dela.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, O.

ITALIJANSKE HARMONIKE
Mi izdelujemo in importiramo vseh vrst najfinejšo rodno italijanske harmonike
sveta. Deset letno jamstvo. Naha cena je nižja od vseh drugih izdelovalcev. Brezplačni pouk na harmonike našim kupcem. Pišite po brezplačni katalog.
RUATTA SERENELLI & CO.
1014 Blue Island Ave. Dept. 17, Chicago, Ill.

DOMAČA ZDRAVILA.
V zalogi imam jedilne dišave, Knajpovo ječmenovo kavo in importirana zdravila, katera priporoča mgr. Knajp v knjigi
DOMAČI ZDRAVNIK
Pišite po brezplačni cenik, v katerem je nakratko opisana vsaka rastlina za kaj se rabi.
V ceniku boste našli še mnogo drugih koristnih stvari.

MATH PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

Moške obleke
Po meri izdelane samo
\$25

CISTA VOLNA — PURE WOOL
Mi vam izdelamo krasno obleko po meri za samo \$25.00. Velikanoč se bliža, sedaj je prilika. — Ne odlašajte.

\$25 samo \$25

JOHN MOČNIK
KROJAČ
6517 St. Clair Ave.
Rand. 3131
Cleveland, Ohio

ZUŽEMBERČANI, POZOR!
Naproday je po ugodni ceni Vehovčev mlin (Fzolarjev) v Žužemberku, na Dolenskem. K minu spada tudi vsa pristava z moderno urejenimi gospodarskimi posolji. Za naslov, kako in kaj, vprašajte ali pišite na upravništvo tega lista.

ZASTAVE, BANDERA, REGALIJE in ZLATE ZNAKE
za društva ter člane K. S. K. J.
izdeluje
EMIL BACHMAN
1845 So. Ridgeway Ave. Chicago, Ill.
Pišite po cenik!

SEMENA
V zalogi imam najboljša poljska, vrtna in cvetlična semena. Pišite po brezplačni cenik. Blago pošiljam poštne prosto.

MATH. PEZDIR
Box 772, City Hall Sta.
New York, N. Y.

Popolna razprodaja Lubasovih harmonik za svojo lastno ceno.

Imam na zalogi še kakih 20 nemških, kranjskih in hromatičnih harmonik kakor tudi posamezne glasove s štimitoki in basji vred.

Da sem se odločil opustiti zalogo harmonik, katero sem imel od leta 1912 naprej, sem moral imeti dovolj tehten vzrok. Pišite na:

ALOIS SKULJ
72-23-05th Pl.
Brooklyn, N. Y.

NAZNANILO IN ZAHVALA.

S tužnim srcem naznanjam sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je nemila smrt preragala nje življenja moj ljubljeni hčerki

Annie Radish

Umrila je dne 27. februarja t. l. Bolehala je en mesec za srčno boleznijo, stara je bila 12 let in pol. Spadala je k društvu sv. Jožefa št. 55 KSKJ. v mladinski oddelek. Pokopali smo jo 2. marca po katol. obredu na Crested Butte pokopališče.

Najlepše se zahvaljujem njeni stari materi in očetu, ker so skrbeli za njo do njene smrti. Lepa hvala tudi njihovim hčeram Mary in Josephine. Iskrena hvala mladinskemu oddelku dr. sv. Jožefa za krasen venec. Hvala vsem sorodnikom, ker so mi pomagali v mojih težkih urah njene smrti in za darovane krasne cvetlice. Hvala tudi vsem znancem in prijateljem za darovane krasne cvetlice moji pokojni hčerki v zadnji spomin in za obisk na mrtvaškem odru. Lepa hvala vsem onim, ki so jo spremlili na pokopališče in položili k večnemu počitku.

Tebi, draga, pa želim, da počivaš v miru. Lahka naj Ti bo ameriška zemlja! Draga hčerka in sestrica, odšla si od nas v prerani mladosti in si nas za vedno zapustila, a naš spomin na Tebe bo ostal v naših srcih trajno. Počivaj v miru poleg svoje matere v hladni ameriški zemlji. — Zaljubljeni ostali:

MARTIN RADISH, oče, ROZALIA, sestra.
JOSEPH in MARG. GOLOBICH, stari oče in mati.
Crested Butte, Colo., 5. marca 1929.

Slov. pogrebnik in licenzirani embalmer v Newburghu

LOUIS L. FERFOLIA

3515 East 81st Street Telephone: Broadway 2520

se priporoča rojakom za naklonjenost. Vodi pogrebe po najnižjih cenah in v najlepšem redu.

Našim trgovcem

Je dobro znana uljudna potreba naše banke. Ugodnosti, ki jih prejemo od nas potem svojega čekovnega računa so mnogovrstne. Tudi vi ste lahko istih deležni ako imate ULOŽEN DENAR NA ČEKOVNI RAČUN ter bi nas veselilo vam dati nadaljna pojasnila v ti zadevi. Mnoga naša društva plačujejo svoje izdatke s čeki, izdatimi na našo banko; istotako K. S. K. Jenota v svoje popolno zadovoljnost.

Kadar potujete, vzemite na pot naše potniške čeke, katere izmenjate lahko povsod kakor navadni papirnati denar. Vendar so bolj varni kot denar, ker je vsak ček registrovan z Vašim podpisom, ako bi ga v slučaju izgubili.

Naš kapital in rezervni sklad v vaši več kot \$740,000. Je znak varnosti za vaš denar.

JOLIET NATIONAL BANK
CHICAGO IN CLINTON ST. JOLIET, ILL.
Wm. Redmond, preds. Chas. G. Pearce, kasir
Joseph Dunda, pomož. kasir

FIRST NATIONAL BANK
Established 1857

ALI BOSTE POSLALI KAJ DENARJA NA SPOMLAD V STARI KRAJ?

Če ste tega mišljenja, potem se vam bo izplačalo, da pridete v našo banko.

Mi izvršujemo že dvainsedemdeset let razne bančne posle, in med tem časom smo imeli priliko doseči izvanredno ugodnost pri pošiljanju denarja v inozemstvo.

Ker imamo skupne trgovske zveze z raznimi denarnimi zavodi širom sveta, zato vam lahko nudimo in damo najnižjo ceno pri nakazilih denarja v vašo staro domovino

Najstarejša in največja banka v Jolietu.
Skupno premoženje nad \$18,000,000.00

THE OLDEST and LARGEST BANK IN JOLIET